

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 145

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

54e jaargang

14 mei 2011

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
---------------	---------------	------------------

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2011/C 145/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 139 van 7.5.2011	1
---------------	--	---

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2011/C 145/02	Zaak C-385/08: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 december 2010 — Europese Commissie/ Republiek Polen (Niet-nakoming — Toetreding van nieuwe staten — Vergunningen voor in handel brengen van generieke geneesmiddelen van referentiegeneesmiddel Plavix — Voorwaardelijke besluiten inzake vergunning voor in handel brengen van farmaceutische producten — Schending van acquis)	2
---------------	--	---

NL

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2011/C 145/03	Zaak C-27/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia — grad (Bulgarije) op 17 januari 2011 — Anton Vinkov/Nachalnik „Administrativno-nakazatelna deynost” v otdel „Patna politsia” na Stolichna Direktsia na vatreshnite raboti (Hoofd „Zaken betreffende bestuurlijke sancties” van de afdeling „Verkeerspolitie” van de hoofdstedelijke directie van Binnenlandse Zaken)	3
2011/C 145/04	Zaak C-32/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Hongarije) op 21 januari 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. en Paragon-Alkusz Zrt. (rechtsopvolgster van Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)/Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Zaak C-40/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Duitsland) op 28 januari 2011 — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Zaak C-44/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 31 januari 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG	6
2011/C 145/07	Zaak C-49/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 3 februari 2011 — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Zaak C-56/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 8 februari 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Zaak C-62/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Landessozialgericht, Darmstadt (Duitsland) op 10 februari 2011 — Land Hessen, vertegenwoordigd door het Regierungspräsidium Gießen/Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Zaak C-68/11: Beroep ingesteld op 16 februari 2011 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	8
2011/C 145/11	Zaak C-69/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (België) op 16 februari 2011 — Connoisseur Belgium BVBA tegen Belgische Staat	8
2011/C 145/12	Zaak C-83/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Verenigd Koninkrijk) op 22 februari 2011 — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Zaak C-84/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 24 februari 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Zaak C-85/11: Beroep ingesteld op 24 februari 2011 — Europese Commissie/Ierland	10
2011/C 145/15	Zaak C-86/11: Beroep ingesteld op 24 februari 2011 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 145/16	Zaak C-98/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2011 door Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 17 december 2010 in zaak T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	11
2011/C 145/17	Zaak C-100/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 maart 2011 door Helena Rubinstein, L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 16 december 2010 in zaak T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Allergan, Inc.	12
2011/C 145/18	Zaak C-103/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 maart 2011 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 16 december 2010 in zaak T-19/07, Systran en Systran Luxembourg/Commissie	13
2011/C 145/19	Zaak C-108/11: Beroep ingesteld op 2 maart 2011 — Europese Commissie/Ierland	13
2011/C 145/20	Zaak C-117/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 4 maart 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2011/C 145/21	Zaak C-118/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen Sad Varna (Bulgarije) op 7 maart 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”	15
2011/C 145/22	Zaak C-119/11: Beroep ingesteld op 4 maart 2011 — Europese Commissie/Franse Republiek	16
2011/C 145/23	Zaak C-120/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 7 maart 2011 — Strafzaak tegen Yeboah Kwadwo	17
2011/C 145/24	Zaak C-123/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 9 maart 2011 — A Oy	17
2011/C 145/25	Zaak C-129/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 14 maart 2011 — „Provadiinvest” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”	17

Gerecht

2011/C 145/26	Zaak T-375/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Viega/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Deelneming aan inbreuk — Motiveringsplicht — Geldboeten — Relevante omzet — Verzachtende omstandigheden”)	19
---------------	---	----

2011/C 145/27	Zaak T-376/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Legris Industries/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakende gedraging”)	19
2011/C 145/28	Zaak T-377/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Comap/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Duur van deelneming aan inbreuk — Geldboeten — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboete — Evenredigheid”)	19
2011/C 145/29	Zaak T-378/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — IMI e.a./Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Geldboeten — Relevante omzet — Mededeling inzake medewerking — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Gelijke behandeling”)	20
2011/C 145/30	Zaak T-379/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Kaimer e.a./Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Rechten van verdediging — Deelneming aan inbreuk — Duur van inbreuk — Geldboeten — Verzachtende omstandigheden — Evenredigheid — Gelijke behandeling”)	20
2011/C 145/31	Zaak T-381/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — FRA.BO/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Geldboeten — Mededeling inzake medewerking — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Verzachtende omstandigheden — Immunitet tegen geldboeten — Gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling”)	21
2011/C 145/32	Zaak T-382/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Tomkins/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag — Duur van inbreuk”)	21
2011/C 145/33	Zaak T-384/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — IBP en International Building Products France/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Duur van deelneming aan inbreuk — Geldboeten — Verzwarende omstandigheden”)	22
2011/C 145/34	Zaak T-385/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Aalberts Industries e.a./Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Eén enkele voortdurende inbreuk — Deelneming aan inbreuk”)	22
2011/C 145/35	Zaak T-386/06: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Pegler/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag — Geldboeten — Afschrikkende werking”)	23

2011/C 145/36	Zaak T-214/07: Arrest van het Gerecht van 31 maart 2011 — Griekenland/Commissie („EOGFL — Afdeling „Garantie” — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Akkerbouwgewassen — Specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten gunste van kleinere eilanden in Egeïsche Zee”)	23
2011/C 145/37	Zaak T-117/08: Arrest van het Gerecht van 31 maart 2011 — Italië/EESC („Regeling van taalgebruik — Kennisgeving van vacature voor aanwerving van secretaris-generaal van EESC — Bekendmaking in drie officiële talen — Informatie over kennisgeving van vacature — Bekendmaking in alle officiële talen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikelen 12 EG en 290 EG — Artikel 12 RAP — Verordening nr. 1”)	23
2011/C 145/38	Zaken T-443/08 en T-455/08: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Freistaat Sachsen e.a./Commissie („Staatssteun — Steun ten gunste van luchthaven Leipzig-Halle — Financiering van investeringen in aanleg van nieuwe start- en landingsbaan zuid — Beschikking waarbij steun verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid — Begrip onderneming — Begrip economische activiteit — Luchthaveninfrastructuur”)	24
2011/C 145/39	Zaak T-33/09: Arrest van het Gerecht van 29 maart 2011 — Portugal/Commissie („Niet-uitvoering van arrest van het Hof tot vaststelling van niet-nakoming — Dwangsom — Vordering tot betaling — Intrekking van bestreden wetgeving”)	24
2011/C 145/40	Zaak T-54/09: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — XXXLutz Marken/BHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk Linea Natura Natur hat immer Stil — Ouder gemeenschapsbeeldmerk natura selection — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)	25
2011/C 145/41	Zaak T-149/09: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Dover/Parlement („Regeling kosten en vergoedingen van leden van Europees Parlement — Controle van besteding van vergoedingen — Vergoeding voor parlementaire medewerkers — Bewijs van uitgaven — Terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen”)	25
2011/C 145/42	Zaak T-184/09: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Griekenland/Commissie („EOGFL — Afdeling „Garantie” — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Gemeenschappelijke ordening van markten in sector suiker — Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1663/95 en artikel 11, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 885/2006 — Inschatting van risico op financiële schade voor EOGFL — Evenredigheidsbeginsel”)	26
2011/C 145/43	Zaak T-419/09: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Cybergun/BHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) („Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk AK 47 — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, en artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009”)	26
2011/C 145/44	Zaak T-503/09: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Cybergun/BHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) („Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk AK 47 — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, en artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009”)	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 145/45	Zaak T-14/10: Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — CheckMobile/BHIM (carcheck) („Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk carcheck — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 207/2009”)	27
2011/C 145/46	Zaken T-139/10, T-280/10–T-285/10 en T-349/10–T-352/10: Beschikking van het Gerecht van 21 maart 2011 — Milux/BHIM (REFLUXCONTROL e.a.) („Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging van verzoekende partij door advocaat die geen derde is — Niet-ontvankelijkheid”)	27
2011/C 145/47	Zaak T-175/10: Beschikking van het Gerecht van 21 maart 2011 — Milux/BHIM (FERTILITYINVIVO) („Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging van verzoekende partij door advocaat die geen derde is — Niet-ontvankelijkheid”)	28
2011/C 145/48	Zaak T-100/11: Beroep ingesteld op 17 februari 2011 — MSE Pharmazeutika/BHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)	28
2011/C 145/49	Zaak T-112/11: Beroep ingesteld op 23 februari 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Commissie	29
2011/C 145/50	Zaak T-113/11: Beroep ingesteld op 23 februari 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Commissie	30
2011/C 145/51	Zaak T-125/11: Beroep ingesteld op 28 februari 2011 — Centre national de la recherche scientifique/Commissie	31
2011/C 145/52	Zaak T-149/11: Beroep ingesteld op 11 maart 2011 — GS/Parlement en Raad	31
2011/C 145/53	Zaak T-151/11: Beroep ingesteld op 11 maart 2011 — Telefónica de España en Telefónica Móviles España/Commissie	32
2011/C 145/54	Zaak T-159/11: Beroep ingesteld op 10 maart 2011 — Marszałkowski/BHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)	33
2011/C 145/55	Zaak T-166/11: Beroep ingesteld op 17 maart 2011 — Häfele/BHIM (Infront)	33
2011/C 145/56	Zaak T-167/11: Beroep ingesteld op 15 maart 2011 — Centre national de la recherche scientifique/Commissie	34
2011/C 145/57	Zaak T-170/11: Beroep ingesteld op 17 maart 2011 — Rivella International/BHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)	34
2011/C 145/58	Zaak T-171/11: Beroep ingesteld op 21 maart 2011 — Hopf/BHIM (Clampflex)	35

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

*(2011/C 145/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 139 van 7.5.2011

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 130 van 30.4.2011

PB C 120 van 16.4.2011

PB C 113 van 9.4.2011

PB C 103 van 2.4.2011

PB C 95 van 26.3.2011

PB C 89 van 19.3.2011

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 december 2010
— Europese Commissie/Republiek Polen**(Zaak C-385/08) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Toetreding van nieuwe staten — Vergunningen voor in handel brengen van generieke geneesmiddelen van referentiegeneesmiddel Plavix — Voorwaardelijke besluiten inzake vergunning voor in handel brengen van farmaceutische producten — Schending van acquis)

(2011/C 145/02)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Šimerdová en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Dowgielewicz en B. Majczyna, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Republiek Litouwen (vertegenwoordigers: D. Kriauciūnas en R. Mackevičienė, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67), gelezen in samenhang met artikel 13, lid 4, van verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen voor en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling (PB L 214, blz. 1), alsmede met de artikelen 89 en 90 van verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1) — Vergunningen voor het in de handel brengen van generieke geneesmiddelen van het referentiegenees-

middel Plavix, in strijd met de beschermingstermijn van tien jaar die daarvoor gold — Voorwaardelijke besluiten waarbij het in de handel brengen van farmaceutische producten wordt toegestaan, en die vóór de datum van toetreding van Polen tot de Europese Unie zijn vastgesteld, maar pas na die datum gaan gelden — Besluiten onverenigbaar met richtlijn 2001/83/EG

Dictum1) *Door*

— de besluiten van de minister van Volksgezondheid betreffende de vergunning voor het in de handel brengen van generieke geneesmiddelen van het referentiegeneesmiddel Plavix te handhaven, en

— na 1 mei 2004 geneesmiddelen op de markt te brengen en te handhaven waarvoor de vergunningen voor het in de handel brengen niet zijn afgegeven overeenkomstig artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik,

is de Republiek Polen de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten, wat het eerste streepje hierboven betreft, krachtens artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83 juncto artikel 13, lid 4, van verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen voor en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling, alsmede junctis de artikelen 89 en 90 van verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau, en, wat het tweede streepje hierboven betreft, krachtens artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83.

2) *De Republiek Polen wordt verwezen in de kosten.*3) *De Republiek Litouwen draagt haar eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 313 van 6.12.2008.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia — grad (Bulgarije) op 17 januari 2011 — Anton Vinkov/Nachalnik „Administrativno-nakazatelna deynost” v otdel „Patna politsia” na Stolichna Direktsia na vatreshnite raboti (Hoofd „Zaken betreffende bestuurlijke sancties” van de afdeling „Verkeerspolitie” van de hoofdstedelijke directie van Binnenlandse Zaken)

(Zaak C-27/11)

(2011/C 145/03)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia — grad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anton Vinkov

Verwerende partij: Nachalnik „Administrativno-nakazatelna deynost” v otdel „Patna politsia” na Stolichna Direktsia na vatreshnite raboti (Hoofd „Zaken betreffende bestuurlijke sancties” van de afdeling „Verkeerspolitie” van de hoofdstedelijke directie van Binnenlandse Zaken)

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen toepasselijke nationale rechtsregels, zoals deze in het hoofdgeding, betreffende de rechtsgevolgen van een door een overheidsinstantie genomen beslissing over de oplegging van een geldelijke sanctie wegens een bestuursrechtelijke inbreuk op de verkeerswetgeving, aldus te worden uitgelegd dat zij verenigbaar zijn met de voorschriften van de Verdragen en de op grond van deze Verdragen vastgestelde unierechtelijke maatregelen op het gebied van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht en/of in voorkomend geval op het gebied van het vervoer?
- 2) Volgt uit de voorschriften van de Verdragen en de op basis hiervan vastgestelde unierechtelijke maatregelen op het gebied van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht in samenhang met de justitiële samenwerking in strafzaken overeenkomstig artikel 82, lid 1, tweede alinea, sub a, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie alsmede op het gebied van het vervoer overeenkomstig artikel 91, lid 1, sub c, van dit Verdrag, dat **bestuursrechtelijke inbreuken op de verkeerswetgeving** die in de zin van en in verband met artikel 2 van het Protocol nr. 7 bij het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden **als „licht” kunnen worden gekwalificeerd**, binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen?
- 3) **Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, worden volgende vragen ter beantwoording voorgelegd:**
 - 3.1. **Vormt een bestuursrechtelijke inbreuk op de verkeerswetgeving in de omstandigheden van het hoofdgeding een lichte overtreding in de zin van het Unierecht wanneer zich tegelijkertijd de volgende omstandigheden voordoen:**
 - a) Het strafbare feit is een verkeersongeval waardoor financieel nadeel is ontstaan, dient te worden gekwalificeerd als een feit waarvoor dat de betrokkene schuld treft en is strafbaar als bestuursrechtelijke inbreuk.
 - b) Ingevolge de hoogte van de bepaalde geldelijke sanctie kan de beslissing over de oplegging ervan niet voor een rechter worden betwist, en heeft de betrokkene niet de mogelijkheid het bewijs te leveren dat hij geen schuld heeft aan het hem verweten strafbare feit.
 - c) Het in de beslissing vermelde aantal controlepunten wordt automatisch afgetrokken op het tijdstip waarop de beslissing definitief wordt.
 - d) In het kader van het ingestelde rijbewijzensysteem, waar bij de afgifte ervan een bepaald aantal controlepunten wordt toegewezen waarmee bij het plegen van inbreuken rekening dient te worden gehouden, wordt ook de aftrek van controlepunten op grond van niet voor beroep vatbare strafbeschikkingen als ambtshalve rechtsgevolg in aanmerking genomen.
 - e) Indien bij de rechter een beroep wordt ingesteld tegen de dwangmaatregel van de intrekking van het rijbewijs wegens de ontzegging van de rijbevoegdheid, te weten het ambtshalve rechtsgevolg van de aftrek van het aanvankelijk verleende aantal controlepunten, dan volgt er geen incidentele rechterlijke toetsing van de rechtmatigheid van de niet voor beroep vatbare strafbeschikking op grond waarvan de controlepunten werden afgetrokken.
 - 3.2. Is het op grond van artikel 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in voorkomend geval artikel 91, lid 1, sub c, van dit Verdrag, en de op grond van deze voorschriften vastgestelde maatregelen alsook op basis van het kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties toegestaan, dat respectievelijk het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen en de maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid niet worden toegepast **op een beslissing over de oplegging van een geldelijke sanctie wegens een volgens het Unierecht als „licht” te kwalificeren inbreuk op de verkeerswetgeving in de omstandigheden van het hoofdgeding, daar de betrokken lidstaat heeft bepaald** dat geen rekening dient te worden gehouden met de noodzakelijke voorwaarden voor een beroep bij een met name in strafzaken bevoegde rechter noch met de toepasbaarheid van de nationale regels van procesrecht inzake rechtsmiddelen met betrekking tot de tenlastelegging van een strafbaar feit?
- 4) **Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, worden volgende vragen ter beantwoording voorgelegd:**

Is het op grond van artikel 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in voorkomend geval artikel 91, lid 1, sub c, van dit Verdrag, en de op grond van deze voorschriften vastgestelde maatregelen alsook op basis van het kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties **toegestaan, dat respectievelijk het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen en de unierechtelijke maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid** volgens de lidstaat — doordat hij in een normatieve handeling heeft bepaald dat geen rekening dient te worden gehouden met de noodzakelijke voorwaarden voor een beroep bij een met name in strafzaken bevoegde rechter noch met de toepasbaarheid van de nationale regels van procesrecht inzake rechtsmiddelen met betrekking tot de tenlastelegging van een strafbaar feit — **niet worden toegepast** op een beslissing over de oplegging van een geldelijke sanctie waarbij voor de beslissing in de omstandigheden van het hoofdgeding tegelijkertijd het volgende geldt:

- a) Het strafbare feit is een verkeersongeval waardoor financieel nadeel is ontstaan, dient te worden gekwalificeerd als een feit waarvoor de betrokkene schuld treft en is strafbaar als bestuursrechtelijke inbreuk.
- b) Ingevolge de hoogte van de bepaalde geldelijke sanctie kan de beslissing over de oplegging ervan niet voor een rechter worden betwist, en heeft de betrokkene niet de mogelijkheid het bewijs te leveren dat hij geen schuld heeft aan het hem verweten strafbare feit.
- c) Het in de beslissing vermelde aantal controlepunten wordt automatisch afgetrokken op het tijdstip waarop de beslissing definitief wordt.
- d) In het kader van het ingestelde rijbewijzensysteem, waar bij de afgifte ervan een bepaald aantal controlepunten wordt toegewezen waarmee bij het plegen van inbreuken rekening dient te worden gehouden, wordt ook de aftrek van controlepunten op grond van niet voor beroep vatbare strafbeschikkingen als ambtshalve rechtsgevolg in aanmerking genomen.
- e) Indien bij de rechter een beroep wordt ingesteld tegen de dwangmaatregel van de intrekking van het rijbewijs wegens de ontzegging van de rijbevoegdheid, te weten het ambtshalve rechtsgevolg van de aftrek van het aanvankelijk verleende aantal controlepunten, dan volgt er geen incidentele rechterlijke toetsing van de rechtmatigheid van de niet voor beroep vatbare strafbeschikking op grond waarvan de controlepunten werden afgetrokken

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Hongarije) op 21 januari 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. en Paragon-Alkusz Zrt. (rechtsopvolgster van Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)/Gazdasági Versenyhivatal

(Zaak C-32/11)

(2011/C 145/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. en Paragon-Alkusz Zrt. (rechtsopvolgster van Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)

Verwerende partij: Gazdasági Versenyhivatal

Prejudiciële vraag

Kunnen bilaterale overeenkomsten tussen een verzekeringsonderneming en bepaalde autoreparateurs of tussen een verzekeringsonderneming en een vereniging van autoreparateurs, krachtens welke het door de verzekeringsonderneming aan de reparateur betaalde uurtarief voor reparaties aan bij haar verzekerde voertuigen onder meer afhankelijk is van het aantal en het percentage verzekeringsovereenkomsten dat de verzekeringsonderneming door bemiddeling van de als haar verzekeringsagent handelende reparateur afsluit, worden beschouwd als met artikel 101, lid 1, VWEU strijdige overeenkomsten (die ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de interne markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst)?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Duitsland) op 28 januari 2011 — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Zaak C-40/11)

(2011/C 145/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Yoshikazu Iida

Verwerende partij: Stadt Ulm

Prejudiciële vragen**A. Artikelen 2, 3 en 7 van richtlijn 2004/38/EG⁽¹⁾ betreffende de burgers van de Unie:**

- 1) Kan met name in het licht van zowel artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het „Handvest”) als artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: „EVRM”) volgens een ruime uitlegging van artikel 2, lid 2, sub d, van richtlijn 2004/38/EG onder „familielid” ook worden verstaan, een gescheiden ouder, onderdaan van een derde land, die het ouderlijk gezag bezit over een kind, burger van de Unie met recht van vrij verkeer, dat niet in het levensonderhoud van deze gescheiden ouder voorziet?
- 2) Zo ja, is richtlijn 2004/38/EG, in het bijzonder in het licht van zowel artikelen 7 en 24 van het Handvest als artikel 8 EVRM, volgens een ruime uitlegging van artikel 3, lid 1, van deze richtlijn op deze ouder van toepassing indien hij het inmiddels naar een andere lidstaat verhuisde kind, burger van de Unie met recht van vrij verkeer, niet „begeleidt” of zich bij hem „voegt” maar blijft wonen in de lidstaat van oorsprong van het kind?
- 3) Zo ja, vloeit hieruit, in het bijzonder in het licht van zowel artikelen 7 en 24 van het Handvest als artikel 8 EVRM, volgens een ruime uitlegging van artikel 7, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG voor deze ouder een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voort in de lidstaat van oorsprong van het kind, burger van de Unie met recht van vrij verkeer, in ieder geval zolang als het ouderlijk gezag bestaat en daadwerkelijk wordt uitgeoefend?

B. Artikel 6, lid 1, VEU in samenhang met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie:

- 1.a) Is het Handvest overeenkomstig artikel 51, lid 1, eerste zin, tweede zinsdeel, reeds dan van toepassing wanneer het voorwerp van het geding afhangt van een nationale wet (of deel van deze wet) ter omzetting van — zij het niet uitsluitend — richtlijnen?
- 1.b) Zo niet: is het Handvest overeenkomstig artikel 51, lid 1, eerste zin, tweede zinsdeel, alleen reeds van toepassing op grond dat verzoeker in aanmerking zou kunnen komen voor een verblijfsrecht naar het recht van de Unie, zodat hij krachtens § 5, lid 2, eerste zin, van de wet inzake de vrijheid van verkeer van de burgers van de Unie (Gesetz

über die allgemeine Freizügigkeit von Unionsbürgern of Freizügigkeitsgesetz/EU) aanspraak zou kunnen maken op een op artikel 10, lid 1, eerste zin, van richtlijn 2004/38/EG gebaseerde verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie?

- 1.c) Zo niet: is het Handvest krachtens artikel 51, lid 1, eerste zin, tweede zinsdeel, in het verlengde van het arrest ERT (arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 1991, Jurispr. C-260/89, punten 41-45) van toepassing wanneer een lidstaat het verblijfsrecht beperkt van een vader, onderdaan van een derde land, die het ouderlijk gezag bezit over zijn dochter, een minderjarige burger van de Unie, die overwegend met haar moeder in een andere lidstaat verblijft vanwege de beroepsactiviteit van deze laatste?
- 2.a) Indien het Handvest van toepassing is: kan onmiddellijk uit artikel 24, lid 3, van het Handvest een unierechtelijk verblijfsrecht van een vader, onderdaan van een derde land, worden afgeleid, althans zolang hij het ouderlijk gezag over zijn kind, burger van de Unie, bezit en het daadwerkelijk uitoefent, hoewel het kind overwegend in een andere lidstaat verblijft?
- 2.b) Zo niet: vloeit uit het recht van vrij verkeer van een kind, dat burger van de Unie is, overeenkomstig artikel 45, lid 1, van het Handvest, in voorkomend geval juncto artikel 24, lid 3, van het Handvest, een unierechtelijk verblijfsrecht voort voor de vader, onderdaan van een derde land, in ieder geval zolang als hij het ouderlijk gezag over dit kind bezit en het daadwerkelijk uitoefent, zodat met name het recht van vrij verkeer van dit kind niet elke nuttige werking zou verliezen?

C. Artikel 6, lid 3, VEU in samenhang met de fundamentele rechtsbeginselen van de Europese Unie:

- 1) Kunnen de door het Hof van Justitie in zijn rechtspraak sedert zijn arrest in de zaak Stauder (zaak 29/69, punt 7) tot bijvoorbeeld zijn arrest in de zaak Mangold (zaak C-144/04, punt 75) ontwikkelde „ongeschreven” grondrechten van de Europese Unie in volle omvang worden toegepast, ook indien het Handvest in casu niet van toepassing is; anders gezegd, staan de overeenkomstig artikel 6, lid 3, VEU als definitieve fundamentele rechtsbeginselen van de Europese Unie te beschouwen grondrechten op zelfstandige en onafhankelijke wijze op hetzelfde niveau als de nieuwe grondrechten van het Handvest volgens artikel 6, lid 1, VEU?
- 2) Zo ja, kan met het oog op een daadwerkelijke uitoefening van het ouderlijk gezag een unierechtelijk verblijfsrecht van de vader, onderdaan van een derde land, van een minderjarige dochter, burger van de Unie, die met haar moeder wegens de beroepsactiviteit van deze laatste overwegend in een

andere lidstaat verblijft, zijn grondslag vinden in de fundamentele rechtsbeginselen van de Europese Unie, in het bijzonder in het licht van het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven volgens artikel 8 EVRM?

D. Artikel 21, lid 1, VWEU juncto artikel 8 EVRM:

Indien uit artikel 6, lid 1 of lid 3, VEU geen unierechtelijk verblijfsrecht van verzoeker zou kunnen worden afgeleid: kan in het verlengde van het arrest Zhu en Chen (arrest van het Hof van Justitie van 19 oktober 2004, zaak C-200/02, punten 45-47) met het oog op een daadwerkelijke uitoefening van het ouderlijk gezag uit het recht van vrij verkeer van een minderjarig kind, burger van de Unie, dat met haar moeder wegens de beroepsactiviteit van deze laatste overwegend in een andere lidstaat verblijft, krachtens artikel 21, lid 1, VWEU, in voorkomend geval in het licht van artikel 8 EVRM, een unierechtelijk verblijfsrecht van de vader, onderdaan van een derde land, in de lidstaat van oorsprong van het kind, burger van de Unie, worden afgeleid?

E. Artikel 10 van richtlijn 2004/38/EG betreffende de burgers van de Unie:

Indien het bestaan van een unierechtelijk verblijfsrecht wordt erkend: kan een gescheiden ouder, onderdaan van een derde land, zoals in casu verzoeker, in voorkomend geval met een beroep op artikel 10, lid 1, eerste zin, van deze richtlijn aanspraak maken op een „verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Unie”?

(¹) Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Voor de EER relevante tekst) (PB L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 31 januari 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG

(Zaak C-44/11)

(2011/C 145/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Verwerende partij: Deutsche Bank AG

Prejudiciële vragen

1) Is het beheer van een vermogen bestaand uit waardepapieren (portefeuillebeheer), waarbij een belastingplichtige tegen vergoeding op basis van zijn eigen beoordeling over de koop en verkoop van waardepapieren beslist en deze beslissing door de koop en verkoop van waardepapieren uitvoert, vrijgesteld van belasting

— uitsluitend wanneer het de vorm aanneemt van een gezamenlijk gevoerd beheer van gemeenschappelijke beleggingsfondsen die eigendom zijn van verschillende investeerders, overeenkomstig artikel 135, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (¹), dan wel ook van

— individueel vermogensbeheer voor individuele investeerders overeenkomstig artikel 135, lid 1, sub f, van richtlijn 2006/112/EG (handelingen inzake effecten of bemiddeling bij dergelijke handelingen)?

2) Welke betekenis dient bij de bepaling van de hoofddienst en van de ondergeschikte dienst te worden gehecht aan het criterium dat de dienst als ondergeschikt aan een hoofddienst voor de klanten geen doel op zich is, maar een middel om de hoofddienst van de dienstverrichter in zo gunstig mogelijke omstandigheden in aanmerking te nemen, in verhouding tot de afzonderlijke berekening van de ondergeschikte dienst en de mogelijkheid voor een derde om deze dienst te verrichten?

3) Is artikel 56, lid 1, sub e, van richtlijn 2006/112/EG alleen van toepassing op de in artikel 135, lid 1, sub a tot g, van richtlijn 2006/112/EG vermelde handelingen of ook op het beheer van een vermogen bestaand uit waardepapieren (portefeuillebeheer), zelfs indien deze handeling niet onder genoemde bepaling valt?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 3 februari 2011 — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer

(Zaak C-49/11)

(2011/C 145/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Content Services Ltd

Verwerende partij: Bundesarbeitskammer

Prejudiciële vraag

Is voldaan aan het vereiste van artikel 5, lid 1, van richtlijn 97/7/EG⁽¹⁾, op grond waarvan een consument de bevestiging van de daarin genoemde informatie moet ontvangen op een te zijner beschikking staande duurzame drager, tenzij deze informatie hem reeds vóór de sluiting van de overeenkomst op een te zijner beschikking staande duurzame drager werd verstrekt, indien deze informatie aan de consument via een hyperlink op de website van de ondernemer ter beschikking wordt gesteld, welke link te vinden is in een tekst die de consument door het plaatsen van een vinkje moet markeren als gelezen, alvorens een contractuele relatie tot stand kan komen?

(¹) Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten — Verklaring van de Raad en van het Parlement ad artikel 6, lid 1 — Verklaring van de Commissie ad artikel 3, lid 1, eerste streepje (PB L 144, blz. 19).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 8 februari 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Zaak C-56/11)

(2011/C 145/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Verwerende partij: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Geldt de in artikel 14, lid 3, zesde streepje, van verordening nr. 2100/94⁽¹⁾ en artikel 9, leden 2 en 3, van verordening nr. 1768/95⁽²⁾ geregelde informatieplicht van de loonwerker alleen wanneer de houder van het kwekersrecht zijn informatieverzoek aan de loonwerker richt vóór afloop van het verkoopseizoen waarop het verzoek betrekking heeft (bij verschillende jaren: van het laatste seizoen)?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is er sprake van een „tijdig” informatieverzoek, wanneer de houder van het kwekersrecht in zijn verzoek stelt over aanwijzingen te beschikken dat de loonwerker oogstmateriaal,

die een in het verzoek bij naam genoemde landbouwer door aanplanting van teeltmateriaal van het beschermde ras heeft verkregen, met het doel van aanplanting heeft verwerkt of voornemens is te verwerken, of moet aan de loonwerker bovendien het bewijs van de gestelde aanwijzingen (bijvoorbeeld door toezending van een kopie van de aanplantverklaring van de landbouwer) worden geleverd?

- 3) Kunnen de aanwijzingen aan de grondslag van de informatieplicht van de loonwerker volgen uit het feit dat de loonwerker als lasthebber van de houder van het kwekersrecht een vermeerderingsovereenkomst voor de productie van eetbaar zaad van het beschermde ras uitvoert, die de houder van het kwekersrecht heeft gesloten met een landbouwer die voor de vermeerdering zorgt, wanneer de landbouwer in het kader van de uitvoering van de vermeerderingsovereenkomst in feite de mogelijkheid heeft een deel van het teeltmateriaal te gebruiken voor aanplantingen?

(¹) Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (PB L 227, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad inzake het communautaire kwekersrecht, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers (PB L 173, blz. 14).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Landessozialgericht, Darmstadt (Duitsland) op 10 februari 2011 — Land Hessen, vertegenwoordigd door het Regierungspräsidium Gießen/Florence Feyerbacher

(Zaak C-62/11)

(2011/C 145/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Land Hessen, vertegenwoordigd door het Regierungspräsidium Gießen

Verwerende partij: Florence Feyerbacher

Prejudiciële vragen

- 1) Maakt de Overeenkomst van 18 september 1998 tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Europese Centrale Bank (hierna: „ECB”) inzake de zetel van de ECB (hierna: „zetelovereenkomst”) deel uit van het Unierecht, welk Unierecht voorrang heeft boven het nationale recht, of gaat het om een internationale overeenkomst?

- 2) Moet artikel 15 van de zetelovereenkomst juncto artikel 36 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken (hierna: „ESCB”) en van de Europese Centrale Bank restrictief aldus worden uitgelegd dat de toepasselijkheid van Duits sociaal recht dat aanspraak verleent op uitkeringen, uitsluitend dan uitgesloten is voor personeelsleden van de ECB, wanneer de personeelsleden overeenkomstig de „arbeidsvoorwaarden” aanspraak hebben op een vergelijkbare sociale uitkering ten laste van de ECB?
- 3) Ingeval de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:
- a) Moeten de genoemde bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de toepassing van een nationale bepaling die voor de toekenning van gezinsbijlagen uitsluitend het territorialiteitsbeginsel toepast?
- b) Gelden de overwegingen van het Hof van Justitie in de zaak Bosmann (arrest van 20 mei 2008, Bosmann, C-352/06, Jurispr. blz. I-3827, punten 31 tot en met 33) ook voor de toepassing van genoemde bepalingen? Wordt door artikel 15 van de zetelovereenkomst juncto artikel 15 van de statuten van het ESCB en de ECB de Bondsrepubliek Duitsland niet de bevoegdheid ontzegd om op haar grondgebied gevestigde werknemers van de ECB gezinstoeslagen te toe te kennen?

Beroep ingesteld op 16 februari 2011 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-68/11)

(2011/C 145/10)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en S. Mortoni, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door gedurende meerdere opeenvolgende jaren in talrijke zones en agglomeraties, de grenswaarden voor PM10 in de lucht en voor de luchtkwaliteit in heel Italië te hebben overschreden, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30/EG⁽¹⁾ van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes

en lood in de lucht, thans artikel 13, lid 1, van richtlijn 2008/50/EG⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30 bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de concentraties van PM10 in de lucht met ingang van de in bijlage III, deel I, van de richtlijn vermelde data de daarin bepaalde grenswaarden niet overschrijden. In casu is 1 januari 2005 de relevante datum.

Bij de beoordeling van de jaarlijkse verslagen voor 2005, 2006 en 2007 heeft de Commissie vastgesteld dat de grenswaarden voor PM10 in verschillende zones en agglomeraties waren overschreden. Bovendien blijkt uit de recentste gegevens die Italië voor 2009 heeft verstrekt, dat de dag- en/of jaargrenswaarden in ruim 70 zones nog altijd werden overschreden.

Bijgevolg is Italië de krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30 op hem rustende verplichtingen met betrekking tot deze zones en jaren niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 163, blz. 41.

⁽²⁾ PB L 152, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (België) op 16 februari 2011 — Connoisseur Belgium BVBA tegen Belgische Staat

(Zaak C-69/11)

(2011/C 145/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Connoisseur Belgium BVBA

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Schendt artikel 26 W.BTW artikel 11, A. 1. a) van de Zesde BTW-richtlijn⁽¹⁾, thans vervat in artikel 73 van de richtlijn van de Raad E.G. nr. 2006/112⁽²⁾ van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde, en het neutraliteitsbeginsel inzake BTW, indien deze bepaling aldus wordt geïnterpreteerd dat de BTW is verschuldigd over kosten of bedragen die contractueel aan de medecontractant mogen aangerekend worden, maar die niet worden aangerekend?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Verenigd Koninkrijk) op 22 februari 2011 — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Zaak C-83/11)

(2011/C 145/12)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Secretary of State for the Home Department

Verwerende partijen: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Prejudiciële vragen

- 1) Vereist artikel 3, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG⁽¹⁾ dat een lidstaat een wettelijke regeling vaststelt om de binnenkomst en/of het verblijf in een lidstaat te vergemakkelijken voor een groep andere familieleden die geen burger zijn van de Europese Unie en kunnen voldoen aan de vereisten van artikel 10, lid 2?
- 2) Kan een dergelijk ander familielid in de zin van de eerste vraag zich beroepen op rechtstreekse toepasbaarheid van artikel 3, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG ingeval hij niet kan voldoen aan de door nationale wetsbepalingen gestelde vereisten?

3) Is de groep andere familieleden in de zin van artikel 3, lid 2, en artikel 10, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG beperkt tot diegenen die in hetzelfde land als de burger van de Unie en zijn of haar echtgenoot hebben verbleven voordat de burger van de Unie naar het gastland kwam?

4) Wanneer het andere familielid om het gastland binnen te komen zich erop beroept dat hij ten laste is in de zin van artikel 3, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG, moet hij dan ten laste zijn geweest kort voordat de burger van de Unie naar het gastland kwam?

5) Kan een lidstaat bijzondere voorwaarden stellen inzake de aard en de duur van het ten laste zijn in de zin van artikel 3, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG van een dergelijk ander familielid om te voorkomen dat dit ten laste zijn wordt voorgewend of nutteloos is voor toelating of verder verblijf op zijn grondgebied van iemand die zijn nationaliteit niet bezit?

6) Moet het andere familielid dat zich voor toelating tot de lidstaat erop beroept dat hij ten laste is, verder voor een bepaalde of onbepaalde tijd in het gastland ten laste blijven voor de verkrijging of vernieuwing van een verblijfskaart krachtens artikel 10 van richtlijn 2004/38/EG en, zo ja, hoe moet hij aantonen dat hij ten laste is?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 24 februari 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Zaak C-84/11)

(2011/C 145/13)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Verwerende partijen: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA

op het feit dat niet in vergelijkbare bijzondere taken is voorzien met betrekking tot de filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki?

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 49 VWEU, betreffende de vrijheid van vestiging, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de toepassing van de bepalingen van de Finse geneesmiddelenwet („lääkelaki”) betreffende een vergunningensysteem voor de exploitatie van apotheken, omdat de voorwaarden voor de opening van filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki en de voorwaarden voor de opening van filialen van particuliere apotheken als volgt verschillen:

a) Na een op grond van § 52, eerste alinea, van de lääkelaki door het Centrum voor de veiligheid en de ontwikkeling van de farmaceutische sector („Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus”; hierna: „FIMEA”) verleende vergunning kan een particulier apotheekfiliaal worden opgericht in een gebied dat als gevolg van het geringe inwoneraantal niet wordt geacht een voldoende basis te vormen voor de exploitatie van een zelfstandige apotheek, maar waar de geneesmiddelenvoorziening de aanwezigheid van een apotheek vereist, en een particuliere apotheker mag ten hoogste drie apotheekfilialen exploiteren, op basis van een voor elke filiaalapotheek afzonderlijk verleende vergunning. Een filiaal van de apotheek van de universiteit van Helsinki kan daarentegen worden opgericht met een door het FIMEA op grond van § 52, derde alinea, van de lääkelaki voor ieder geval afzonderlijk verleende vergunning, zonder dat de wet of andere nationale voorschriften aan de beoordelingsbevoegdheid met betrekking tot de verlening van deze vergunning andere beperkingen stellen dan dat de apotheek van de universiteit van Helsinki ten hoogste zestien filialen mag exploiteren.

b) Het FIMEA dient bij het bepalen van de locatie van een particuliere filiaalapotheek de vestigingsplaats van de apotheek in aanmerking te nemen. Voor de locatie van filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki bestaan geen vergelijkbare bepalingen. De apotheekfilialen van de universiteit van Helsinki zijn gevestigd op verschillende plaatsen in Finland.

2) Indien het Hof, in het kader van de antwoorden op de hierboven uiteengezette vragen, van oordeel is dat artikel 49 VWEU zich verzet tegen het vergunningenstelsel betreffende filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki, verzoekt de Korkein hallinto-oikeus het Hof om een prejudiciële beslissing over de navolgende aanvullende vragen:

a) Kan de uit het vergunningenstelsel betreffende filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki voortvloeiende — noodzakelijke en evenredige — beperking van de vrijheid van vestiging worden gerechtvaardigd door dwingende redenen van algemeen belang, die verband houden met de bijzondere taken van de apotheek van de universiteit van Helsinki op het vlak van de geneesmiddelenvoorziening en de opleiding farmacie, gelet

b) Vloeit uit de aan de apotheek van de universiteit van Helsinki bij de wet opgedragen, hierboven uiteengezette bijzondere taken voort dat zij kan worden beschouwd als een onderneming in de zin van § 106, lid 2, VWEU die is belast met het beheer van diensten van algemeen economisch belang, en zo ja, rechtvaardigt de genoemde bepaling van het VWEU, wat filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki betreft, een afwijking van de in artikel 49 VWEU en de rechtspraak van het Hof gestelde eisen aan een voorafgaande administratieve vergunning, gelet op het feit dat niet in vergelijkbare bijzondere taken is voorzien met betrekking tot de filialen van de apotheek van de universiteit van Helsinki?

Beroep ingesteld op 24 februari 2011 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-85/11)

(2011/C 145/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: R. Lyal, gemachtigde)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

— vaststellen dat Ierland, door toe te staan dat niet-belastingplichtigen lid zijn van een btw-groep (een enkele belastingplichtige voor de toepassing van de btw), de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 9 en 11 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde;

— Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het oog op vereenvoudiging en op bestrijding van eventueel misbruik is het de lidstaten op grond van de btw-richtlijn toegestaan twee of meer belastingplichtigen te behandelen als een enkele btw-plichtige. Het is de lidstaten evenwel niet toegestaan niet-belastingplichtigen in een dergelijke groep op te nemen,

waardoor de rechten en plichten van btw-plichtigen tot niet-btw-plichtigen worden uitgebreid. De Ierse wettelijke regeling, op grond waarvan het is toegestaan niet-belastingplichtigen in een btw-groep op te nemen, is dus in strijd met deze richtlijn.

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 24 februari 2011 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-86/11)

(2011/C 145/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: R. Lyal, gemachtigde)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- vaststellen dat het Verenigd Koninkrijk, door toe te staan dat niet-belastingplichtigen lid zijn van een btw-groep (een enkele belastingplichtige voor de toepassing van de btw), de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 9 en 11 van richtlijn 2006/112/EG (¹) van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het oog op vereenvoudiging en op bestrijding van eventueel misbruik is het de lidstaten op grond van de btw-richtlijn toegestaan twee of meer belastingplichtigen te behandelen als een enkele btw-plichtige. Het is de lidstaten evenwel niet toegestaan niet-belastingplichtigen in een dergelijke groep op te nemen, waardoor de rechten en plichten van btw-plichtigen tot niet-btw-plichtigen worden uitgebreid. De wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk, op grond waarvan het is toegestaan niet-belastingplichtigen in een btw-groep op te nemen, is dus in strijd met deze richtlijn.

(¹) PB L 347, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2011 door Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 17 december 2010 in zaak T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (vertegenwoordigers: G. Hild, Rechtsanwältin, R. Lange, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

Het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 17 december 2010 in zaak T-336/08 vernietigen en het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht houdende verwerping van rekwirantes beroep tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 11 juni 2008, waarbij haar aanvraag tot inschrijving als gemeenschapsmerk van een driedimensionaal teken in de vorm van een chocolade haas met een rood lint is afgewezen.

Rekwirante ontleent haar hogere voorziening aan schending van artikel 7, lid 1, sub b, en artikel 7, lid 3, van verordening nr. 40/94.

Met haar eerste middel in hogere voorziening stelt rekwirante, wat de toetsing van het onderscheidend vermogen betreft, dat noch de toetsing door het BHIM, noch de juridische beoordeling door het Gerecht aan de ter zake gestelde vereisten rechtens voldoen, aangezien beide hun beslissingen op vermoedens hebben gebaseerd. Het BHIM is uitgegaan van het vermoeden dat de vaststelling dat een chocolade haas een typische vorm voor het paasfeest is, voor alle lidstaten van de Unie geldt, hetgeen niet zou zijn betwist. Bedoeld gegeven stond evenwel geenszins vast, aangezien rekwirante die vaststelling heeft betwist met een omstandig betoog. Het BHIM en het Gerecht hadden dit dan ook moeten onderzoeken, teneinde de hun bij artikel 74, lid 1, van verordening nr. 40/94 opgelegde verplichting tot ambtshalve onderzoek na te komen. Voorts heeft het Gerecht geconcludeerd dat het gebruik van een goudkleurige folie voor chocolade hazen een op de betrokken markt gangbare praktijk is, ofschoon het arrest slechts melding maakt van drie andere producten die in een goudkleurige folie worden gewikkeld. Uit een dermate klein aantal waren kan niet worden afgeleid dat dit kenmerk als een op de betrokken markt „gangbare praktijk” moet worden aangemerkt.

Dat de veronderstelling van het Gerecht volgens welke het merk nergens in de Unie eigen onderscheidend vermogen bezit, onjuist is, blijkt ook uit het feit dat het betrokken teken in 15 lidstaten van de Europese Unie als merk is ingeschreven.

Met haar tweede middel in hogere voorziening voert rekwirante aan dat het Gerecht, door te concluderen dat het merk onderscheidend vermogen door gebruik moet hebben verkregen in de volledige Unie, om twee redenen blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting.

In de eerste plaats gaat het Gerecht eraan voorbij dat het onderscheidend vermogen door gebruik enkel daar moet worden verkregen waar het merk niets reeds initieel onderscheidend vermogen heeft. In de 15 lidstaten waar het betrokken merk uit zichzelf onderscheidend vermogen bezit, moet dan ook niet worden verlangd dat het onderscheidend vermogen heeft verkregen door gebruik in het economisch verkeer. Indien men zich evenwel op het standpunt stelt dat bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen telkens naar de situatie in de individuele nationale lidstaten moet worden gekeken, dienen de aldaar daadwerkelijk bestaande feitelijke omstandigheden te worden nagegaan. Aangezien het onderscheidend vermogen overeenkomstig artikel 74 van verordening ambtshalve moet worden onderzocht, had het BHIM dienaangaande specifieke vaststellingen voor alle individuele lidstaten dienen te verrichten. Het BHIM en het Gerecht hebben zulks echter verzuimd.

In de tweede plaats stroken de overwegingen van het Gerecht niet met het beginsel van uniformiteit van het gemeenschapsmerk. Bij de beoordeling van de vraag of een merk voor inschrijving in aanmerking komt, alsook — specifiek in de onderhavige zaak — bij de toetsing van het onderscheidend vermogen, dient de Europese Unie als één gemeenschappelijke eenheidsmarkt te worden beschouwd. Wanneer het teken voor het merendeel van de ganse bevolking van de Europese Unie onderscheidend vermogen door gebruik in het economisch verkeer heeft verkregen, dient dit te volstaan om op de gehele Europese markt bescherming te genieten.

Hogere voorziening ingesteld op 2 maart 2011 door Helena Rubinstein, L'Oréal tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 16 december 2010 in zaak T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Allergan, Inc.

(Zaak C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA (vertegenwoordiger: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Allergan, Inc.

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 16 november 2010 in gevoegde zaken T-345/08 en T-357/08 vernietigen;
- de door Allergan, Inc. ingestelde beroepen tegen de beslissingen van de nietigheidsafdeling van het Bureau van 28 maart 2007 in zaak 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) en van 4 april 2007 in zaak 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL) verwerpen;
- het Bureau verwijzen in kosten van de procedures voor het Hof en het Gerecht, alsmede in de kosten van de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes voeren aan dat het litigieuze arrest dient te worden vernietigd op de volgende gronden:

Het Gerecht heeft artikel 52, lid 1, juncto artikel 8, lid 5, van verordening nr. 40/94 ⁽¹⁾ geschonden door te oordelen dat het Bureau op goede gronden kon stellen dat de door Allergan, Inc. aangevoerde oudere merken bekend waren en het gebruik van de omstreden inschrijvingen ongerechtvaardigd voordeel zou trekken uit of afbreuk zou doen aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van de oudere merken.

Het Gerecht heeft artikel 115 van verordening nr. 40/94 juncto artikel 1, regel 38, lid 2, van verordening (EG) nr. 2868/95 ⁽²⁾ van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk, zoal gewijzigd (hierna: „regel 38”), geschonden door rekening te houden met bewijsmateriaal dat niet in de procestaal was overgelegd.

Het Gerecht heeft artikel 63 van verordening nr. 40/94 geschonden door de aangevochten beslissingen te herzien en bevestigen overeenkomstig onjuiste rechtsregels.

Het Gerecht heeft artikel 73 van verordening nr. 40/94 geschonden door te oordelen dat de aangevochten beslissingen niet ontoereikend waren gemotiveerd.

⁽¹⁾ PB L 11, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 303, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 2 maart 2011 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 16 december 2010 in zaak T-19/07, Systran en Systran Luxembourg/Commissie

(Zaak C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. van Rijn, E. Montaguti en J. Sannadda, gemachtigden, bijgestaan door A. Berenboom en M. Isgour, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Systran SA en Systran Luxembourg SA

Conclusies

- de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond verklaren;
- het arrest van 16 december 2010 in de zaak T-19/07, Systran en Systran Luxembourg/Commissie, vernietigen, voor zover het tegen de Commissie ingestelde beroep tot schadevergoeding gedeeltelijk wordt toegewezen, de zaak zelf afdoen en het beroep niet-ontvankelijk of ongegrond verklaren;
- Systran SA en Systran Luxembourg verwijzen in hun eigen kosten en in die van de Commissie;
- subsidiair, het arrest van 16 december 2010 in de zaak T-19/07, Systran en Systran Luxembourg/Commissie, vernietigen en de zaak naar het Gerecht verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert de Commissie acht middelen aan. Zij stelt dat het arrest op een aantal vergissingen berust die de nietigverklaring ervan rechtvaardigen. De middelen hebben betrekking op de bevoegdheid van het Gerecht om kennis te nemen van de zaak, op de inachtneming van de procedure door het Gerecht en op de vervulling van de drie voorwaarden waaraan volgens vaste rechtspraak moet zijn voldaan om de Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk te kunnen stellen: het bestaan van een fout, van schade en van een causaal verband tussen de fout en de schade.

Met haar eerste middel stelt de Commissie dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door aan te nemen dat het gaat om een niet-contractueel geding en zich aldus bevoegd te verklaren om kennis te nemen van dit geding.

Met haar tweede middel stelt de Commissie dat het Gerecht de rechten van verdediging van de Commissie heeft geschonden en de regels inzake de bewijsvoering heeft geschonden.

Met haar derde middel stelt zij dat de auteursrechtelijke regels inzake de rechthebbenden onjuist zijn toegepast.

Met haar vierde middel stelt de Commissie dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een kennelijk onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de vraag of sprake is van een auteursrechtelijke inbreuk en of misbruik is gemaakt van de knowhow van Systran.

Met haar vijfde middel stelt zij dat het Gerecht een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt en aldus de beginselen inzake niet-contractuele aansprakelijkheid van de Europese Unie heeft geschonden, door ervan uit te gaan dat de onrechtmatige handeling van de Commissie een voldoende gekwalificeerde schending vormt.

Met haar zesde middel stelt verzoekster dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van de uitzondering van artikel 5 van richtlijn 91/250/EEG, en zijn motiveringsplicht niet is nagekomen met betrekking tot artikel 6 van deze richtlijn.

Met haar zevende middel verwijt de Commissie het Gerecht dat het enerzijds kennelijk onjuiste feitelijke vaststellingen heeft verricht, bewijzen onjuist heeft opgevat en kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, en anderzijds zijn motiveringsplicht met betrekking tot het bestaan van een causaal verband niet is nagekomen.

Met haar achtste middel, ten slotte, stelt zij dat het Gerecht kennelijk onjuiste feitelijke vaststellingen heeft verricht, bewijzen onjuist heeft opgevat en kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, voor zover het Systran een schadevergoeding van 12 001 000 EUR heeft toegekend, en dat het zijn motiveringsplicht met betrekking tot de berekening van de schade niet is nagekomen.

Beroep ingesteld op 2 maart 2011 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-108/11)

(2011/C 145/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal, C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

— vast te stellen dat Ierland, door een btw-tarief van 4,8 % toe te passen op leveringen van windhonden en paarden, die niet gewoonlijk voor de bereiding van levensmiddelen zijn bestemd, op het huren van paarden en op bepaalde bevruchttingsdiensten, haar verplichtingen op grond van de artikelen 96, 98 (junctis bijlage III) en 110 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde niet is nagekomen;

— Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 96 van de btw-richtlijn is het door elke lidstaat vastgestelde normaal btw-tarief, dat minimum 15 % bedraagt, van toepassing op alle goederenleveringen en diensten. Een ander dan het normaal tarief kan slechts worden toegepast indien dit bij andere bepalingen van de richtlijn is toegestaan.

Artikel 98 bepaalt dat lidstaten een of twee verlaagde tarieven op de in bijlage III genoemde goederenleveringen en diensten mogen toepassen. De in geding zijnde leveringen komen in bijlage III niet voor.

De btw-richtlijn bevat ook overgangsbepalingen op grond waarvan lidstaten tarieven mogen blijven toepassen die afwijken van de in de richtlijn neergelegde algemene regels inzake de structuur en de hoogte van de tarieven, indien de betrokken nationale bepalingen van kracht waren op 1 januari 1991.

Volgens artikel 113 van de btw-richtlijn, mag een lidstaat, die op 1 januari 1991 een verlaagd tarief toepaste dat onder het in artikel 99 vastgestelde minimum ligt, voor de levering van die goederen of voor die diensten overeenkomstig artikel 98 een van de verlaagde tarieven toepassen. Aangezien het door Ierland op de betrokken goederen en diensten toegepaste tarief echter lager is dan het in artikel 99 van de btw-richtlijn bepaalde minimum, kan geen beroep worden gedaan op artikel 113.

Artikel 110 van de richtlijn is eveneens van toepassing op tarieven die lager zijn dan het in artikel 99 bepaalde minimum. Het voorziet in een overgangsregeling voor een aantal nationale maatregelen die om duidelijk omschreven redenen van maatschappelijk belang (met name het verlagen van de belastingdruk op het verbruik van goederen en diensten die maatschappelijke basisbehoeften vervullen) en ten behoeve van de eindverbruiker zijn vastgesteld. De Commissie is van mening dat de levering van paarden en windhonden (andere dan voor gebruik bij de bereiding van levensmiddelen), de huur van paarden en bevruchttingsdiensten niet noodzakelijk kunnen worden geacht

voor het vervullen van maatschappelijke basisbehoeften. De Commissie stelt tevens dat, aangezien een groot aantal paarden en windhonden bestemd zijn voor wedrennen of fokken, de maatregel geen voordeel voor de eindverbruiker oplevert.

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 4 maart 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-117/11)

(2011/C 145/20)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciële vragen

- 1) Welke specifieke factoren dient de verwijzende rechterlijke instantie in aanmerking te nemen om uit te maken of, in omstandigheden zoals die in de onderhavige zaak, een belastingplichtige één enkele belastbare parkeerdienst verstrekt dan wel twee afzonderlijke diensten, te weten de terbeschikkingstelling van een parkeerplaats naast het vervoer van personen?

Inzonderheid:

- a) kan op de onderhavige zaak de redenering worden toegepast die het Hof heeft ontwikkeld in het arrest van 25 februari 1999, Card Protection Plan Ltd (CPP) (C-349/96, Jurispr. blz. I-973)? Kan met andere woorden de betrokken vervoerdienst worden geacht van bijkomende aard te zijn ten opzichte van de parkeerdienst, of zo nauw daarmee verbonden te zijn dat zij objectief gezien één economische, niet te splitsen prestatie vormen, waarvan het kunstmatig zou zijn deze uit elkaar te halen?

- b) in welke mate dient de verwijzende rechterlijke instantie met betrekking tot de vraag sub a) rekening te houden met de kosten van de verstrekking van de vervoerdienst ten opzichte van die van de parkeerdienst, rekening houdend met de overwegingen van het Hof in het arrest van 22 oktober 1998, Madgett en Baldwin (gevoegde zaken C-308/96 en C-94/97, Jurispr. blz. I-6229, leden 24 tot en met 26), om uit te maken of de vervoerdienst al dan niet ondergeschikt is aan de parkeerdienst?
- c) dient de verwijzende rechterlijke instantie bij de beantwoording van de vraag sub a), gelet op de uitspraak van het Hof in het arrest 11 juni 2009, Tellmer (C-572/07, Jurispr. blz. I-4983, inzonderheid de punten 21 tot en met 24), rekening te houden met het feit dat het vervoerbestanddeel van de dienstverrichtingen op verschillende wijze zou kunnen worden verstrekt (hetgeen hier in werkelijkheid evenwel niet het geval is) (zo zou de belastingplichtige de vervoerdienst bijvoorbeeld kunnen aanbieden door een beroep te doen op een derde die voor hem — als verstrekker van de dienst — het voor dit vervoer door de afnemer te betalen bedrag int, dan wel via de tussenkomst van een derde die contractueel rechtstreeks jegens de afnemer optreedt en het vervoer afzonderlijk in rekening brengt)? Zo ja, in welke mate is het dan van belang of de overeenkomst de afnemer van de dienst al dan niet het recht verleent om te kiezen tussen de verschillende wijzen waarop het vervoerbestanddeel kan worden verstrekt?
- 2) Hoe dient de verwijzende rechterlijke instantie bij de beantwoording van de eerste vraag, sub a), het beginsel van fiscale neutraliteit toe te passen, bij haar onderzoek of al dan niet sprake is van één enkele, ondeelbare economische dienstverrichting?
- Inzonderheid:
- a) hangt het antwoord daarop af van de vraag of de belastingplichtige ook parkeer- of vervoerdiensten verstrekt aan andere groepen afnemers afzonderlijk?
- b) hangt het antwoord daarop af van de vraag hoe andere, niet door exploitanten van parkeergarages verstrekte vervoerdiensten van en naar luchthavens krachtens het nationale recht worden behandeld?
- c) hangt het antwoord daarop af van de vraag of andere gevallen van verstrekking door belastingplichtigen van parkeer- en vervoerdiensten (te weten ander vervoer dan van en naar luchthavens) volgens het nationale recht als twee onderscheiden dienstverrichtingen worden aangemerkt, waarvan de ene belastbaar is en voor de andere het nultarief geldt?
- d) hangt het antwoord daarop af van de vraag of de belastingplichtige al dan niet kan aantonen dat de door hem verstrekte diensten concurreren met andere, soortgelijke diensten die ook een parkeer- en een vervoerbestanddeel bevatten, of deze nu door dezelfde dan wel door twee verschillende dienstverstrekkers worden verricht? In het bijzonder, hangt het antwoord daarop af van de vraag of de belastingplichtige kan aantonen dat de consument die zijn auto gebruikt om een deel van de weg naar de luchthaven af te leggen, voor een parkeerplaats en het vervoer naar de luchthaven een beroep kan doen op individuele, afzonderlijke dienstverstrekkers, bijvoorbeeld

door zijn auto bij een treinstation te parkeren en dan met de trein naar de luchthaven te sporen, ofwel door op een in de buurt van de luchthaven gelegen plaats te parkeren en zich via een ander openbaar vervoermiddel naar de luchthaven te begeven?

- e) in welk opzicht dient de verwijzende rechterlijke instantie rekening te houden met de uitspraak van het Hof in het arrest van 6 mei 2010, Commissie/Frankrijk (C-94/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), wat het beginsel van fiscale neutraliteit en de vervoerdiensten in die zaak betreft?
- 3) Staat het gemeenschapsrecht — en inzonderheid het beginsel van fiscale neutraliteit — in de weg aan een nationale wettelijke bepaling inzake btw die toepassing van het nultarief op vervoerdiensten tussen een luchthaven en een parkeergarage uitsluit ingeval degene die het vervoerbestanddeel en degene die het parkeerbestanddeel van deze dienst verstrekt, één en dezelfde persoon is, dan wel gelieerde personen zijn?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen Sad Varna (Bulgarije) op 7 maart 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Zaak C-118/11)

(2011/C 145/21)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Administrativen Sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe dient de in artikel 168 van richtlijn 2006/112 (¹) vermelde voorwaarde „worden gebruikt” te worden uitgelegd, en — in het kader van de beoordeling van de oorspronkelijke totstandkoming van het recht op aftrek van voorbelasting — op welk tijdstip moet deze voorwaarde zijn vervuld: reeds in het belastingtijdvak van de aanschaf van de goederen of van de ontvangst van de diensten, of volstaat het dat zij in een toekomstig belastingtijdvak wordt vervuld?
- 2) Is in het licht van artikelen 168 en 176 van richtlijn 2006/112 een juridische regeling zoals de nationale regeling van artikel 70, lid 1, nr. 2, van de btw-wet toegelaten die het mogelijk maakt „voor handelingen om niet of voor andere activiteiten dan de economische activiteit van de belastingplichtige bestemde” goederen en diensten van meet af aan uit het systeem van aftrek van voorbelasting uit te sluiten?

- 3) Ingeval vraag 2 bevestigend wordt beantwoord: dient artikel 176 van richtlijn 2006/112 aldus te worden uitgelegd dat een lidstaat die gebruik wil maken van de hem verleende mogelijkheid van uitsluiting van het recht op aftrek van voorbelasting voor bepaalde goederen en diensten, en die de categorieën van uitgaven als volgt heeft gedefinieerd: *de goederen of diensten zijn bestemd voor handelingen om niet of voor andere activiteiten dan de economische activiteit van de belastingplichtige, behoudens in de gevallen van artikel 70, lid 3, van de btw-wet*, heeft voldaan aan de voorwaarde van bepaling van een categorie voldoende gedefinieerde goederen en diensten, dit wil zeggen deze op grond van hun aard te definiëren?
- 4) Naargelang het antwoord op vraag 3: hoe dient de bestemming (het gebruik respectievelijk het toekomstige gebruik) van de door de belastingplichtige aangeschafte goederen of diensten in het licht van artikelen 168 en 173 van richtlijn 2006/112 te worden beoordeeld: als voorwaarde voor de oorspronkelijke totstandkoming van het recht op aftrek van voorbelasting of als grondslag voor de vaststelling van een correctie van het bedrag van de aftrek van voorbelasting?
- 5) Indien de bestemming (het gebruik) als grondslag voor de vaststelling van een correctie van het bedrag van de aftrek van voorbelasting dient te worden beschouwd, hoe moet artikel 173 van richtlijn 2006/112 dan worden uitgelegd: voorziet het eveneens in de vaststelling van een correctie in die gevallen waarin goederen en diensten aanvankelijk voor een niet-belaste activiteit worden gebruikt of na hun aanschaf helemaal niet worden gebruikt, maar toch ter beschikking staan van de onderneming en in een [belasting]tijdvak na de aanschaf ervan voor een belastbare activiteit van de belastingplichtige worden gebruikt?
- 6) Indien artikel 173 van richtlijn 2006/112 aldus moet worden uitgelegd dat de correctie waarin die bepaling voorziet, ook geldt voor de gevallen waarin de goederen of diensten na de aanschaf ervan aanvankelijk voor een niet-belaste activiteit worden gebruikt of helemaal niet worden gebruikt, maar daarna toch voor de belastbare activiteit van de belastingplichtige worden gebruikt, dient dan — in het licht van de beperking van artikel 70, lid 1, nr. 2, van de btw-wet en de omstandigheid dat volgens artikel 79, lid 1 en lid 2, van de btw-wet correcties slechts in die gevallen worden vastgesteld waarin goederen, waarvan het oorspronkelijke gebruik voldoet aan de voorwaarden voor een aftrek van voorbelasting, later worden bestemd voor een gebruik dat niet voldoet aan deze voorwaarden — te worden aangenomen dat de lidstaat zijn verplichting heeft vervuld het recht op aftrek van voorbelasting voor alle belastingplichtigen op een zo betrouwbare en rechtvaardig mogelijke wijze te regelen?
- 7) Naargelang het antwoord op deze vragen: moet ervan worden uitgegaan dat een overeenkomstig de Bulgaarse btw-wet geregistreerde persoon krachtens de in de btw-wet bepaalde beperkingsregeling van het recht op aftrek van voorbelasting respectievelijk de correctieregeling van het bedrag van aftrek van voorbelasting in de omstandigheden als deze van het hoofdgeding en in het licht van artikel 168 van richtlijn 2006/112, recht heeft op aftrek van voorbelasting inzake

door een andere belastingplichtige aan hem geleverde goederen respectievelijk voor hem verrichte diensten in het [belasting]tijdvak waarin deze goederen hem werden geleverd respectievelijk deze diensten voor hem werden verricht en de belasting verschuldigd is geworden?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 maart 2011 — Europese Commissie/ Franse Republiek

(Zaak C-119/11)

(2011/C 145/22)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Franse Republiek de krachtens artikel 99 en 110 van de btw-richtlijn (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat zij sinds 1 januari 2007 een btw-tarief van 2,1 % toepast op inkomsten uit toegangstickets voor premières van concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden geserveerd;

— de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep verwijt de Commissie verweerder dat deze sinds 1 januari 2007 op inkomsten uit toegangstickets voor premières van concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden geserveerd, een btw-tarief van 2,1 % toepast, in plaats van het vroegere tarief van 5,5 %.

Verzoekster betoogt dat de lidstaten die op 1 januari 1991 verlaagde btw-tarieven toepasten die onder het minimum van 5 % lagen, deze krachtens artikel 110 van de btw-richtlijn mogen blijven toepassen. Dit artikel biedt de lidstaten weliswaar niet de mogelijkheid om nieuwe afwijkingen in te voeren of om de werkingssfeer van de op 1 januari 1991 bestaande afwijkingen te verruimen, nadat zij de werkingssfeer na deze datum hadden ingeperkt. Dit laatste geval doet zich in casu voor,

aangezien verweerster met ingang van 1 januari 1997 de werkingssfeer van de op 1 januari 1991 bestaande afwijking op het gebied van het verlaagde btw-tarief heeft ingeperkt en de inkomsten uit de verkoop van tickets voor premières „die uitsluitend toegang verlenen tot concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden gereserveerd” hiervan uitdrukkelijk heeft uitgesloten. Door de werkingssfeer van een afwijking van de richtlijn te verruimen, heeft de Franse Republiek het doel van deze richtlijn geschonden.

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 7 maart 2011 — Strafzaak tegen Yeboah Kwadwo

(Zaak C-120/11)

(2011/C 145/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partij in het hoofdgeding

Yeboah Kwadwo

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 2, 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG (¹), gelet op de beginselen van loyale samenwerking, nuttige werking van de richtlijnen, evenredigheid en doeltreffendheid van de dwangmaatregelen strekkende tot tenuitvoerlegging van de terugkeer van een illegaal op het nationale grondgebied verblijvende buitenlander, eraan in de weg dat voornoemde buitenlander op grond van het enkele feit dat hij geen gevolg heeft gegeven aan het door de bestuurlijke autoriteit uitgevaardigde uitzettingsbesluit en verwijderingsbevel, in beschuldiging wordt gesteld en wordt bestraft met een gevangenisstraf tot vier jaar wanneer hij het eerste verwijderingsbevel niet naleeft, en met een gevangenisstraf tot vijf jaar wanneer hij geen gevolg geeft aan verdere bevelen van de questore?

(¹) PB L 348, blz. 98.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 9 maart 2011 — A Oy

(Zaak C-123/11)

(2011/C 145/24)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A Oy

Verwerende partij: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Prejudiciële vragen

- 1) Vereisen de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU dat een overnemende vennootschap de verliezen van een in een andere lidstaat gevestigde, met haar gefuseerde vennootschap uit aldaar verrichte activiteiten in de jaren voorafgaand aan de fusie, mag aftrekken van de door haar verschuldigde belasting, wanneer de overnemende vennootschap geen vaste inrichting behoudt in de vestigingsstaat van de overgenomen vennootschap en de overnemende vennootschap volgens de nationale wetgeving de verliezen van de overgenomen vennootschap alleen in aftrek mag brengen indien de overgenomen vennootschap een ingezeten vennootschap is of de verliezen zijn geleden door de in deze lidstaat gelegen vaste inrichting?
- 2) Zo ja, zijn de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU van invloed op de vraag of het bedrag van het aftrekbare verlies wordt berekend overeenkomstig de belastingwetgeving van de vestigingsstaat van de overnemende vennootschap, of op de vraag of als aftrekbare verliezen worden beschouwd de overeenkomstig het recht van de vestigingsstaat van de overgenomen vennootschap vastgestelde verliezen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 14 maart 2011 — „Provadiinvest” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Zaak C-129/11)

(2011/C 145/25)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Provadiinvest” OOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 80, lid 1, sub a en b, van richtlijn 2006/112 van de Raad van 28 november 2006 ⁽¹⁾ betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, aldus te worden uitgelegd, dat bij leveringen tussen verbonden personen, wanneer de tegenprestatie lager is dan de normale waarde, de normale waarde van de transactie alleen dan als maatstaf van heffing wordt gehanteerd wanneer de leverancier of de afnemer geen recht op volledige aftrek heeft van de op de koop respectievelijk op de productie van de geleverde goederen toepasselijke voorbelasting?
- 2) Dient artikel 80, lid 1, sub a en b, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, aldus te worden uitgelegd, dat de lidstaat geen maatregelen mag nemen die bepalen dat de maatstaf van heffing uitsluitend de normale waarde is, wanneer de leverancier het recht op volledige aftrek van de voorbelasting heeft uitgeoefend op goederen en diensten die het voorwerp zijn van opeenvolgende leveringen tussen verbonden partijen waarvan de waarde lager is dan de normale waarde, dit recht op aftrek van btw niet overeenkomstig artikelen 173 tot 177 van de richtlijn is gecorrigeerd en de levering niet is vrijgesteld van belasting zoals bedoeld in de artikelen 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378, lid 2, 379, lid 2, alsmede 380 tot 390 van de richtlijn?
- 3) Dient artikel 80, lid 1, sub a en b, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, aldus te worden uitgelegd, dat de lidstaat geen maatregelen mag nemen die bepalen dat de maatstaf van heffing uitsluitend de normale waarde is, wanneer de afnemer het recht op volledige aftrek van de btw op goederen en diensten heeft uitgeoefend, waarbij de opeenvolgende leveringen tussen verbonden personen goederen betreffen waarvan de waarde lager is dan de normale waarde, en dit recht op aftrek van btw niet overeenkomstig de artikelen 173 tot 177 van de richtlijn is gecorrigeerd?
- 4) Zijn in artikel 80, lid 1, sub a en b, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, uitputtend de gevallen opgesomd, waarin de betrokken lidstaat maatregelen kan nemen volgens welke de maatstaf van heffing bij leveringen de normale waarde is?
- 5) Is een nationale wettelijke regeling zoals die van artikel 27, lid 3, nr. 1, van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (btw-wet) geoorloofd in andere dan de in artikel 80, lid 1, sub a, b, en c van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, vermelde omstandigheden?
- 6) Heeft artikel 80, lid 1, sub a en b, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, rechtstreekse werking in een situatie zoals in casu aan de orde, en kan deze bepaling door de nationale rechter rechtstreeks worden toegepast?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Viega/Commissie(Zaak T-375/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Deelneming aan inbreuk — Motiveringsplicht — Geldboeten — Relevante omzet — Verzachtende omstandigheden”)

(2011/C 145/26)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Burrichter, T. Mäger en F. Bulst, vervolgens J. Burrichter, T. Mäger en M. Röhrig, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door A. Böhlke, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, verzoek om verlaging van de bij die beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Viega GmbH & Co. KG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Legris Industries/Commissie(Zaak T-376/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakende gedraging”)

(2011/C 145/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Legris Industries SA (Rennes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Wachsmann en C. Pommiès, vervolgens A. Wachsmann en A. Carré, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Bottka en A. Nijenhuis, gemachtigden, bijgestaan door N. Coutrélis, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Legris Industries SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Comap/Commissie(Zaak T-377/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Duur van deelneming aan inbreuk — Geldboeten — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboete — Evenredigheid”)

(2011/C 145/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Comap SA (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Wachsmann en C. Pommiès, vervolgens A. Wachsmann en D. Nourissier, en ten slotte A. Wachsmann en S. de Guigné, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door N. Coutrélis, advocaat)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en een verzoek tot verlaging van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *Comap SA wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — IMI e.a./Commissie

(Zaak T-378/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Geldboeten — Relevante omzet — Mededeling inzake medewerking — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Gelijke behandeling”)

(2011/C 145/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: IMI plc (Birmingham, Verenigd Koninkrijk); IMI Kynoch Ltd (Birmingham); Yorkshire Fittings Ltd (Leeds, Verenigd Koninkrijk); VSH Italia Srl (Bregnano, Italië); Comap SA, voorheen Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Frankrijk); en Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Struys en D. Arts, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door S. Kinsella, solicitor, en K. Nordlander, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, verzoek om verlaging van de bij die beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboeten

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA en Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG worden verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 20 van 27.1.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Kaimer e.a./Commissie

(Zaak T-379/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Rechten van verdediging — Deelneming aan inbreuk — Duur van inbreuk — Geldboeten — Verzachtende omstandigheden — Evenredigheid — Gelijke behandeling”)

(2011/C 145/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Duitsland); Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Essen); en Sanha Italia Srl (Milaan, Italië) (vertegenwoordiger: J. Brück, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door A. Böhlke, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, verzoek om verlaging van de bij die beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboeten

Dictum

1) *Artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) wordt nietig verklaard voor zover daarin de periode van 30 juli 1996 tot en met 31 juli 1997 in aanmerking wordt genomen voor de deelneming van Kaimer GmbH & Co. Holding KG en van Sanha Kaimer GmbH & Co. KG en de periode van 1 januari 1998 tot en met 14 juli 1999 voor de deelneming van Sanha Italia Srl.*

- 2) Het bedrag van de aan Kaimer opgelegde geldboete wordt bepaald op 7,15 miljoen EUR, waarvan 7,15 miljoen EUR hoofdelijk met Sanha Kaimer en 6,325 miljoen EUR hoofdelijk met Sanha Italia.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) Kaimer, Sanha Kaimer en Sanha Italia zullen hun eigen kosten en 50 % van de kosten van de Europese Commissie dragen.
- 5) De Commissie zal 50 % van haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — FRA.BO/ Commissie

(Zaak T-381/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van fittingen uit koper en koperlegeringen — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Geldboeten — Mededeling inzake medewerking — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Verzachtende omstandigheden — Immunititeit tegen geldboeten — Gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling”)

(2011/C 145/31)

Proceestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: FRA.BO SpA (Bardolano, Italië) (vertegenwoordigers: aanvankelijk R. Celli, solicitor, en F. Distefano, advocaat, vervolgens F. Distefano)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door S. Kinsella, solicitor, en K. Nordlander, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, verzoek om verlaging van de bij die beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) FRA.BO SpA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Tomkins/ Commissie

(Zaak T-382/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag — Duur van inbreuk”)

(2011/C 145/32)

Proceestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tomkins plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: T. Soames en S. Jordan, solicitors, en J. Joshua, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door S. Kinsella en K. Daly, solicitors)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en een verzoek tot verlaging van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) wordt nietig verklaard met betrekking tot Tomkins plc, voor zover het de periode van 31 december 1988 tot 29 oktober 1993 betreft.
- 2) Het bedrag van de bij artikel 2, sub h, van beschikking C(2006) 4180 aan Tomkins opgelegde geldboete wordt vastgesteld op 4,25 miljoen EUR, waarvan 3,4 miljoen EUR hoofdelijk met Pegler Ltd.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 42 van 24.2.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — IBP en International Building Products France/Commissie

(Zaak T-384/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Duur van deelneming aan inbreuk — Geldboeten — Verzwarende omstandigheden”)

(2011/C 145/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: IBP Ltd (Tipton, Verenigd Koninkrijk) en International Building Products France SA (Sartrouville, France) (vertegenwoordigers: M. Clough, QC, en A. Aldred, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre en V. Bottka, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, een verzoek tot verlaging van de bij deze beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) IBP Ltd en International Building Products France SA zullen hun eigen kosten alsook 80 % van de kosten van de Europese Commissie dragen. Tevens zullen zij hun eigen kosten en die van de Commissie met betrekking tot de procedure in kort geding dragen.
- 3) De Commissie zal 20 % van haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 20 van 27.1.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Aalberts Industries e.a./Commissie

(Zaak T-385/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Eén enkele voortdurende inbreuk — Deelneming aan inbreuk”)

(2011/C 145/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederland), Comap SA, voorheen Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Frankrijk), en Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. Wesseling en M. van der Woude, vervolgens R. Wesseling, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis, R. Sauer en V. Bottka, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, een verzoek tot verlaging van de bij deze beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) wordt nietig verklaard, voor zover daarbij wordt vastgesteld dat Aalberts Industries NV, Comap SA, voorheen Aquatis France SAS, en Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG aan de inbreuk hebben deelgenomen in de periode van 25 juni 2003 tot 1 april 2004.
- 2) Artikel 2, sub a en b, punt 2, van beschikking C(2006) 4180 wordt nietig verklaard.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 20 van 27.1.2007.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Pegler/Commissie(Zaak T-386/06) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Sector van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG is vastgesteld — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag — Geldboeten — Afschrikkende werking”)

(2011/C 145/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Pegler Ltd (Doncaster, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: R. Thompson, QC, en A. Collinson, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Nijenhuis en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door S. Kinsella en K. Daly, solicitors)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) en, subsidiair, een verzoek tot verlaging van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 van de Commissie van 20 september 2006 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen) wordt nietig verklaard, voor zover daarbij wordt vastgesteld dat Pegler Ltd aan de inbreuk heeft deelgenomen in de periode van 31 december 1988 tot 29 oktober 1993.
- 2) Het bedrag van de bij artikel 2, sub h, van beschikking C(2006) 4180 hoofdelijk aan Pegler opgelegde geldboete wordt vastgesteld op 3,4 miljoen EUR.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 20 van 27.1.2007.

Arrest van het Gerecht van 31 maart 2011 — Griekenland/Commissie(Zaak T-214/07) ⁽¹⁾

(„EOGFL — Afdeling „Garantie” — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Akkerbouwgewassen — Specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten gunste van kleinere eilanden in Egeïsche Zee”)

(2011/C 145/36)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: V. Kontolimos en I. Chalkias, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Tserepa-Lacombe, gemachtigde, bijgestaan door N. Korogiannakis, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van beschikking 2007/243/EG van de Commissie van 18 april 2007 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie”, hebben verricht (PB L 106, blz. 55)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 199 van 25.8.2007.

Arrest van het Gerecht van 31 maart 2011 — Italië/EESC(Zaak T-117/08) ⁽¹⁾

(„Regeling van taalgebruik — Kennisgeving van vacature voor aanwerving van secretaris-generaal van EESC — Bekendmaking in drie officiële talen — Informatie over kennisgeving van vacature — Bekendmaking in alle officiële talen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Artikelen 12 EG en 290 EG — Artikel 12 RAP — Verordening nr. 1”)

(2011/C 145/37)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: R. Adam, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Verwerende partij: Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Bermejo Garde, vervolgens M. Arsène, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: F. Díez Moreno, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van, enerzijds, de kennisgeving van vacature nr. 73/07 betreffende een ambt van secretaris(esse)-generaal bij het secretariaat van het EESC, bekendgemaakt in de Duitse, de Engelse en de Franse versie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* van 28 december 2007 (PB C 316 A, blz. 1), en, anderzijds, de rectificatie van deze kennisgeving van vacature, bekendgemaakt in de Duitse, de Engelse en de Franse versie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* van 30 januari 2008 (PB C 25 A, blz. 19)

Dictum

- 1) *Kennisgeving van vacature nr. 73/07 betreffende een ambt van secretaris(esse)-generaal bij het secretariaat van het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC), bekendgemaakt op 28 december 2007 en zoals op 30 januari 2008 gerectificeerd, wordt nietig verklaard.*
- 2) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 116 van 9.5.2008.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Freistaat Sachsen e.a./Commissie

(Zaken T-443/08 en T-455/08) (¹)

(„Staatssteun — Steun ten gunste van luchthaven Leipzig-Halle — Financiering van investeringen in aanleg van nieuwe start- en landingsbaan zuid — Beschikking waarbij steun verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid — Begrip onderneming — Begrip economische activiteit — Luchthaveninfrastructuur”)

(2011/C 145/38)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Freistaat Sachsen (Duitsland) en Land Sachsen-Anhalt (Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Soltész, advocaat) (zaak T-443/08); Mitteldeutsche Flughafen AG (Leipzig, Duitsland) en Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Leipzig) (vertegenwoordiger: M. Núñez-Müller, advocaat) (zaak T-455/08)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Gross, B. Martenczuk en E. Righini, gemachtigden)

Interveniëntes aan de zijde van verzoekende partijen: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: M. Lumma en B. Klein, gemachtigden), en Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (vertegenwoordiger: L. Giesberts, advocaat)

(ADV) (vertegenwoordiger: L. Giesberts, advocaat)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2008/948/EG van de Commissie van 23 juli 2008 betreffende maatregelen van Duitsland ten gunste van DHL en Flughafen Leipzig/Halle GmbH (PB L 346, blz. 1)

Dictum

- 1) *De zaken T-443/08 en T-455/08 worden gevoegd voor het arrest.*
- 2) *Het beroep in zaak T-443/08 wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 3) *Artikel 1 van beschikking 2008/948/EG van de Commissie van 23 juli 2008 betreffende maatregelen van Duitsland ten gunste van DHL en Flughafen Leipzig/Halle GmbH, wordt nietig verklaard voor zover daarin het bedrag van de staatssteun die de Bondsrepubliek Duitsland voornemens is te verlenen ten behoeve van de aanleg van een nieuwe start- en landingsbaan zuid en de bouw van de bijbehorende luchthaveninstallaties op de luchthaven Leipzig-Halle, op 350 miljoen EUR wordt bepaald.*
- 4) *Het beroep in zaak T-455/08 wordt verworpen voor het overige.*
- 5) *Freistaat Sachsen en Land Sachsen-Anhalt worden verwezen in hun eigen kosten en in die van de Europese Commissie in zaak T-443/08.*
- 6) *Mitteldeutsche Flughafen AG en Flughafen Leipzig-Halle GmbH worden verwezen in hun eigen kosten.*
- 7) *De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten in zaak T-455/08.*
- 8) *De Bondsrepubliek Duitsland en de Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) zullen hun eigen kosten dragen in de zaken T-443/08 en T-455/08.*

(¹) PB C 237 van 20.12.2008.

Arrest van het Gerecht van 29 maart 2011 — Portugal/Commissie

(Zaak T-33/09) (¹)

(„Niet-uitvoering van arrest van het Hof tot vaststelling van niet-nakoming — Dwangsom — Vordering tot betaling — Intrekking van bestreden wetgeving”)

(2011/C 145/39)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en J.A. de Oliveira, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade en P. Costa de Oliveira, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2008) 7419 def. van de Commissie van 25 november 2008 houdende verzoek tot betaling van de dwangsommen ter uitvoering van het arrest van het Hof van 10 januari 2008, Commissie/Portugal (C-70/06, Jurispr. blz. I-1)

Dictum

1) Besluit C(2008) 7419 def. van de Commissie van 25 november 2008 wordt nietig verklaard.

2) De Europese Commissie wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 82 van 4.4.2009.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — XXXLutz Marken/BHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Zaak T-54/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk Linea Natura Natur hat immer Stil — Ouder gemeenschapsbeeldmerk natura selection — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)“)

(2011/C 145/40)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: H. Pannen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Schöffner, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Natura Selection, SL (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: E. Sugrañes Coca, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 28 november 2008 (zaak R 1787/2007-2) inzake een oppositieprocedure tussen Natura Selection, SL en XXXLutz Marken GmbH

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) XXXLutz Marken GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 90 van 18.4.2009.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Dover/Parlement

(Zaak T-149/09) (¹)

(„Regeling kosten en vergoedingen van leden van Europees Parlement — Controle van besteding van vergoedingen — Vergoeding voor parlementaire medewerkers — Bewijs van uitgaven — Terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen“)

(2011/C 145/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: D. Vaughan, QC, M. Lester, barrister, en M. French, solicitor)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: H. Krück, D. Moore en M. Windisch, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van besluit D(2009) 4639 van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 29 januari 2009 om bepaalde bedragen terug te vorderen die aan verzoeker ten onrechte als parlementaire kosten en vergoedingen waren betaald

Dictum

1) Besluit D(2009) 4639 van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 29 januari 2009 wordt nietig verklaard met betrekking tot de terugvordering van 193 001 GBP.

2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

3) *Het Parlement en Densmore Ronald Dover zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 141 van 20.6.2009.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Griekenland/ Commissie

(Zaak T-184/09) (¹)

(„EOGFL — Afdeling „Garantie” — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Gemeenschappelijke ordening van markten in sector suiker — Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1663/95 en artikel 11, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 885/2006 — Inschatting van risico op financiële schade voor EOGFL — Evenredigheidsbeginsel”)

(2011/C 145/42)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: V. Kontolaimos, E. Leftheriotou en V. Karra, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Jimeno Fernández en A. Markoulli, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van beschikking 2009/253/EG van de Commissie van 19 maart 2009 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, of voor het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) hebben verricht (PB L 75, blz. 15), voor zover daarbij bepaalde uitgaven worden uitgesloten die de Helleense Republiek in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker heeft verricht

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 193 van 15.8.2009.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Cybergun/ BHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Zaak T-419/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk AK 47 — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, en artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2011/C 145/43)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Cybergun SA (Bondoufle, Frankrijk) (vertegenwoordiger: S. Guyot, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M.-H. Hoffmann, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 5 augustus 2009 (zaak R 1101/2007-1) inzake een nietigheidsprocedure tussen Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG en Cybergun SA

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Cybergun SA wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 312 van 19.12.2009.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — Cybergun/ BHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Zaak T-503/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk AK 47 — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, en artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2011/C 145/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Cybergun SA (Bondoufle, Frankrijk) (vertegenwoordiger: S. Guyot, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Umarex Sportwaffen GmbH Co. KG (Arnsberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M.-H. Hoffmann, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 8 oktober 2009 (zaak R 645/2008-1) inzake een nietigheidsprocedure tussen Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG en Cybergun SA

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Cybergun SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 51 van 27.2.2010.

Arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 — CheckMobile/BHIM (carcheck)

(Zaak T-14/10) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk carcheck — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2011/C 145/45)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: K. Lodigkeit, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 18 november 2009 (zaak R 595/2009-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken „carcheck” als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) CheckMobile GmbH — The Process Solution Company wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 80 van 27.3.2010.

Beschikking van het Gerecht van 21 maart 2011 — Milux/BHIM (REFLUXCONTROL e.a.)

(Zaken T-139/10, T-280/10–T-285/10 en T-349/10–
T-352/10) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging van verzoekende partij door advocaat die geen derde is — Niet-ontvankelijkheid”)

(2011/C 145/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Milux Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: J. Bojs, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Schäffner, gemachtigde)

Voorwerp

Beroepen tegen de beslissingen van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 13 januari 2010 (zaak R 1134/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken REFLUXCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-139/10), van 29 april 2010 (zaak R 1432/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken ANEURYSMCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-280/10), van 29 april 2010 (zaak R 1433/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken APPETITECONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-281/10), van 8 juni 2010 (zaak R 1434/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken STOMACONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-282/10), van 17 juni 2010 (zaak R 1435/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken BMICONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-283/10), van 3 juni 2010 (zaak R 1438/200-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken IMPLANTCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-284/10), van 29 april 2010 (zaak R 1444/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken CHEMOCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-285/10), van 29 juni 2010 (zaak R 1436/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken OVUMCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-349/10), van 2 juli 2010 (zaak R 1437/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken HEARTCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-350/10), van 28 juli 2010 (zaak R 1439/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken VESICACONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-351/10), en van 28 juli 2010 (zaak R 1443/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken RECTALCONTROL als gemeenschapsmerk (zaak T-352/10)

Dictum

- 1) De zaken T-139/10, T-280/10 tot en met T-285/10 en T-349/10 tot en met T-352/10 worden gevoegd voor de beschikking.

- 2) *De beroepen worden niet-ontvankelijk verklaard.*
- 3) *Milux Holding SA wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 148 van 5.6.2010.

Beschikking van het Gerecht van 21 maart 2011 — Milux/BHIM (FERTILITYINVIVO)

(Zaak T-175/10) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Vertegenwoordiging van verzoekende partij door advocaat die geen derde is — Niet-ontvankelijkheid”)

(2011/C 145/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Milux Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: J. Bojs, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: P. Geroulakos, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 2 februari 2010 (zaak R 1116/2009-4) inzake de aanvraag tot inschrijving van het woordteken FERTILITYINVIVO als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Milux Holding SA wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 161 van 19.6.2010.

Beroep ingesteld op 17 februari 2011 — MSE Pharmazeutika/BHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)

(Zaak T-100/11)

(2011/C 145/48)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: T. Büttner, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij voor de kamer van beroep: Merck Sharp & Dohme Corp. (New Jersey, Verenigde Staten)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 december 2010 in zaak R 724/2010-1 vernietigen;
- de beslissing van de oppositieafdeling van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 3 maart 2010, houdende toewijzing van oppositie nr. B 1441684, vernietigen;

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „SINAMIT” voor waren van de klassen 3, 5 en 32 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 951596

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: Oostenrijkse merkinschrijving nr. 57446 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Benelux-merkingschrijving nr. 320194 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Deense merkingschrijving nr. VR197302373 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Finse merkingschrijving nr. 49091 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Griekse merkingschrijving nr. 34959 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Hongaarse merkingschrijving nr. 116223 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Letse merkingschrijving nr. M18257 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5; Litouwse merkingschrijving nr. 12963 van het woordmerk „SINEMET” voor waren van klasse 5.

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor een aantal van de betwiste waren

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, op grond dat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat tussen de conflicterende merken sprake is van gevaar voor verwarring aangezien de merken in hoge mate overeenstemmen en de door de merken aangegevoerde waren identiek of soortgelijk zijn.

Beroep ingesteld op 23 februari 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Commissie

(Zaak T-112/11)

(2011/C 145/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Loschelder en V. Schoene, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— verordening (EU) nr. 1121/2010 van de Commissie van 2 december 2010 houdende inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Edam Holland (BGA)] nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster negen middelen aan.

1) Eerste middel: schending van de bevoegdheidsverdeling

— Met haar eerste middel stelt verzoekster schending van de in verordening (EG) nr. 510/2006 ⁽¹⁾ vastgestelde bevoegdheidsverdeling, aangezien de bij de bestreden verordening ingeschreven beschermde geografische aanduiding „Edam Holland” niet het voorwerp is geweest van een nationale procedure.

— Verzoekster stelt dat met de aanvankelijke aanvraag werd verzocht om inschrijving van het begrip „Hollandse Edam” en dat alleen deze benaming het voorwerp is geweest van de door artikel 5 van verordening nr. 510/2006 dwingend voorgeschreven voorafgaande nationale procedure.

2) Tweede middel: schending van artikel 3, lid 2, van verordening (EG) nr. 1898/2006 ⁽²⁾

— In dat verband stelt verzoekster dat „Edam Holland” geen uitdrukking in de Nederlandse taal is.

3) Derde middel: schending van artikel 2, leden 1 en 2, van verordening nr. 510/2006 en van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1898/2006

— In het kader van haar derde middel stelt verzoekster dat de ingeschreven naam niet wordt gebruikt.

4) Vierde middel: schending van artikel 2, lid 2, van verordening nr. 510/2006

— Verzoekster stelt dat er sprake is van schending van artikel 2, lid 2, van verordening nr. 510/2006, aangezien „Edam Holland” geen „traditionele” niet-geografische naam is.

5) Vijfde middel: schending van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006

— In het kader van het vijfde middel wordt schending van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006 aangevoerd, aangezien „Edam Holland” geen bijzondere kenmerken heeft of een faam geniet.

6) Zesde middel: schending van de artikelen 30 VWEU en 36 VWEU

— Verzoekster voert in dat verband aan dat de bestreden verordening het vrije verkeer van goederen op ongeachtvaardigde wijze beperkt, aangezien de melk van in Nederland gevestigde melkveehouders, die als enige voor „Edam Holland” mag worden gebruikt, geen specifieke kenmerken heeft.

7) Zevende middel: schending van artikel 2, leden 1 en 2, van verordening nr. 510/2006

— In dat verband stelt verzoekster in het bijzonder dat er sprake is van schending van artikel 2, lid 2, juncto artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006, aangezien „Holland”, als synoniem van „Nederland”, de naam van een land is. Voorts is er geen sprake van een uitzonderingsgeval waarin de naam van een land kan worden ingeschreven.

8) Achtste middel: schending van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 510/2006

— Verzoekster stelt in dat verband dat, gelet op de eerdere inschrijving van „Noord-Hollandse Edammer (BOB)”, „Edam Holland” in strijd met de loyale en plaatselijke gebruiken is ingeschreven en gevaar van misleiding creëert.

9) Negende middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van procedurele beginselen, en beoordelingsfouten

— Ten slotte stelt verzoekster dat verweerster in de bestreden verordening niet duidelijk heeft gesteld dat de aanduiding „Edam” een soortnaam is. Volgens verzoekster was een dergelijke precisering op grond van de rechtspraak van het Hof en de praktijk van de Commissie mogelijk en in het licht van de feiten noodzakelijk. Het ontbreken daarvan druist in tegen het evenredigheidsbeginsel en tegen procedurele beginselen, en vormt een beoordelingsfout.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 93, blz. 12).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1898/2006 van de Commissie van 14 december 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 369, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 februari 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Commission

(Zaak T-113/11)

(2011/C 145/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Loschelder en V. Schoene, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— verordening (EU) nr. 1122/2010 van de Commissie van 2 december 2010 houdende inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Gouda Holland (BGA)] nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster negen middelen aan.

1) Eerste middel: schending van de bevoegdheidsverdeling

— Met haar eerste middel stelt verzoekster schending van de in verordening (EG) nr. 510/2006 ⁽¹⁾ vastgestelde bevoegdheidsverdeling, aangezien de bij de bestreden verordening ingeschreven beschermde geografische aanduiding „Gouda Holland” niet het voorwerp is geweest van een nationale procedure.

— Verzoekster stelt dat met de aanvankelijke aanvraag werd verzocht om inschrijving van het begrip „Hollandse Gouda” en dat alleen deze benaming het voorwerp is geweest van de door artikel 5 van verordening nr. 510/2006 dwingend voorgeschreven voorafgaande nationale procedure.

2) Tweede middel: schending van artikel 3, lid 2, van verordening (EG) nr. 1898/2006 ⁽²⁾

— In dat verband stelt verzoekster dat „Gouda Holland” geen uitdrukking in de Nederlandse taal is.

3) Derde middel: schending van artikel 2, leden 1 en 2, van verordening nr. 510/2006 en van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1898/2006

— In het kader van haar derde middel stelt verzoekster dat de ingeschreven naam niet wordt gebruikt.

4) Vierde middel: schending van artikel 2, lid 2, van verordening nr. 510/2006

— Verzoekster stelt dat er sprake is van schending van artikel 2, lid 2, van verordening nr. 510/2006, aangezien „Gouda Holland” geen „traditionele” niet-geografische naam is.

5) Vijfde middel: schending van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006

— In het kader van het vijfde middel wordt schending van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006 aangevoerd, aangezien „Gouda Holland” geen bijzondere kenmerken heeft of een faam geniet.

6) Zesde middel: schending van de artikelen 30 VWEU en 36 VWEU

— Verzoekster voert in dat verband aan dat de bestreden verordening het vrije verkeer van goederen op ongeachtvaardigde wijze beperkt, aangezien de melk van in Nederland gevestigde melkveehouders, die als enige voor „Gouda Holland” mag worden gebruikt, geen specifieke kenmerken heeft.

7) Zevende middel: schending van artikel 2, leden 1 en 2, van verordening nr. 510/2006

— In dat verband stelt verzoekster in het bijzonder dat er sprake is van schending van artikel 2, lid 2, juncto artikel 2, lid 1, van verordening nr. 510/2006, aangezien „Holland”, als synoniem van „Nederland”, de naam van een land is. Voorts is er geen sprake van een uitzonderingsgeval waarin de naam van een land kan worden ingeschreven.

8) Achtste middel: schending van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 510/2006

— Verzoekster stelt in dat verband dat, gelet op de eerdere inschrijving van „Noord-Hollandse Gouda (BOB)”, „Gouda Holland” in strijd met de loyale en plaatselijke gebruiken is ingeschreven en gevaar van misleiding creëert.

9) Negende middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van procedurele beginselen, en beoordelingsfouten

— Ten slotte stelt verzoekster dat verweerster in de bestreden verordening niet duidelijk heeft gesteld dat de aanduiding „Gouda” een soortnaam is. Volgens verzoekster was een dergelijke precisering op grond van de rechtspraak van het Hof en de praktijk van de Commissie mogelijk en in het licht van de feiten noodzakelijk. Het ontbreken daarvan druist in tegen het evenredigheidsbeginsel en tegen procedurele beginselen, en vormt een beoordelingsfout.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 93, blz. 12).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1898/2006 van de Commissie van 14 december 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 369, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 februari 2011 — Centre national de la recherche scientifique/Commissie

(Zaak T-125/11)

(2011/C 145/51)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Centre national de la recherche scientifique (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Lenoir, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van 17 december 2010 nietig te verklaren, voor zover het betrekking heeft op de verrekening van de schuldvordering van CNRS op de Gemeenschap ten gevolge van de PIEF-Overeenkomst met de schuldvordering die de Gemeenschap op het CNRS zou hebben op grond van de ALLO-STEM-Overeenkomst;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zes middelen aan:

- 1) Schending van de rechten van de verdediging en met name artikel 12, lid 4, van verordening (EG) nr. 2321/2002 ⁽¹⁾, voor zover de Commissie heeft nagelaten kennis te nemen van verzoekers opmerkingen over de gegrondheid van haar besluit om de beweerde schuldvordering door middel van schuldvergelijking te innen.
- 2) Schending van de motiveringsplicht, aangezien de Commissie louter heeft verwezen naar de algemene overwegingen van haar auditverslag van 16 maart 2009 zonder aan te geven waarom zij, bij de vaststelling of de door verzoeker opgegeven kosten in aanmerking dienden te worden genomen, geen rekening hield met de door hem aangevoerde bewijsmiddelen.
- 3) Kennelijke beoordelingsfouten, aangezien de Commissie heeft gesteld dat de bezoldiging van T., onderzoeker aan het CNRS, tijdens de periode van 1 april 2006 tot 31 maart 2007 niet als kost in aanmerking kon worden genomen, hoewel verzoeker werkroosters en vier wetenschappelijke artikels die naar de betrokken overeenkomst verwijzen, als bewijsmiddelen heeft aangevoerd.
- 4) Onjuiste rechtsopvattingen, aangezien de Commissie heeft ontkend dat de werkroosters van T. voor de periode van

1 april 2006 tot 31 maart 2007 als bewijs konden dienen. Bovendien heeft zij de bezoldiging die B., onderzoeker aan het CNRS, tijdens haar zwangerschapsverlof ontving en de sociale last die zogenaamd een „voorziening voor verlies van betrekking” was die het CNRS op grond van de werkloosheidsverzekering voor zijn tijdelijke ambtenaren betaalde, niet in aanmerking genomen.

- 5) Schending van het vertrouwensbeginsel, aangezien de Commissie:
 - de vier wetenschappelijke publicaties niet als bewijsmiddel heeft willen aanvaarden, anders dan zij in haar auditverslag en tijdens een vergadering had aangegeven;
 - een nieuwe uitlegging heeft gegeven aan de criteria voor inaanmerkingneming van uitgaven inzake zwangerschapsverlof;
 - het besluit heeft betekend, hoewel zij tijdens de procedure had verzekerd dat het geschil minnelijk zou worden geregeld.
- 6) Schending van artikel 73, lid 1, van het Financieel Reglement ⁽²⁾, aangezien de door de Commissie opgeëiste schuldvordering niet vaststond.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2321/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap (2002-2006) (PB L 355, blz. 23).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 maart 2011 — GS/Parlement en Raad

(Zaak T-149/11)

(2011/C 145/52)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Duitsland) (vertegenwoordiger: Rechtsanwalt J. Schmidt)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 8, lid 2, tweede zin, van verordening (EU) nr. 1210/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2010 betreffende de echtheidscontrole van euromunten en de behandeling van euromunten die ongeschikt zijn voor circulatie, nietig verklaren;
- verwerende partijen verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster baseert haar beroep op het volgende:

- 1) De bestreden regeling schendt artikelen 15 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie:
 - verzoekster voert in dit verband aan dat artikel 8, lid 2, van verordening (EU) nr. 1210/2010 ⁽¹⁾ haar vrije beroepsuitoefening en haar vrijheid van onderneming in het gedrang brengt, daar zij na de inwerkingtreding van de bestreden verordening omzetverlies heeft geleden.
- 2) De litigieuze regeling schendt artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie:
 - verzoekster stelt dat artikel 8, lid 2, van verordening nr. 1210/2010 ook haar eigendomsrecht aantast, daar deze regeling het gebruik van haar eigendomsrecht beperkt tot het bestaande en geëxploiteerde bedrijf.
 - verder maakt de litigieuze regeling een rechtstreekse inbreuk op haar eigendomsrecht mogelijk, daar de euromunten die haar eigendom zijn, haar zonder schadeloosstelling worden afgenomen.
- 3) De betwiste regeling is ongeschikt om het door de wetgever gestelde doel te bereiken en is onevenredig:
 - verzoekster voert in dit verband aan dat de vrije beroepsuitoefening, de vrijheid van onderneming alsmede het eigendomsrecht aan beperkingen kunnen worden onderworpen, voor zover deze beperkingen daadwerkelijk beantwoorden aan doeleinden van algemeen belang en gelet op het nagestreefde doel geen onevenredige inbreuk vormen. Verzoekster meent dat de betwiste regeling overbodig is, niet geschikt is om het door de wetgever gestelde doel te bereiken en daarenboven belemmerend is. Bijgevolg is zij onevenredig, en niet geschikt om een schending van de fundamentele rechten van verzoekster te rechtvaardigen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1210/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2010 betreffende de echtheidscontrole van euromunten en de behandeling van euromunten die ongeschikt zijn voor circulatie (PB L 339, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 maart 2011 — Telefónica de España en Telefónica Móviles España/Commissie

(Zaak T-151/11)

(2011/C 145/53)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Telefónica de España, SA (Madrid, Spanje), Telefónica Móviles España, SA (Madrid, Spanje), (vertegenwoordigers: F. González Díaz, F. Salerno, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Europese Commissie van 20 juli 2010 overeenkomstig artikel 263 VWEU nietig verklaren;
- in elk geval de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de Commissie van 20 juli 2010 betreffende steunregeling C 38/09 (ex NN 58/09) die Spanje voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (PB L 1, blz. 9), waarbij het bij Ley 8/2009 van 28 augustus 2009 ingevoerde nieuwe financieringsmodel voor de publieke omroep Corporación de Radio y Televisión Española op grond van artikel 106, lid 2, VWEU verenigbaar met de interne markt wordt verklaard.

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

- 1) Schending van artikel 108, lid 2, VWEU, doordat de Commissie niet de in dit artikel voorziene procedure heeft ingeleid met betrekking tot de omstandigheid dat de financiering losstaat van de hele in casu aan de orde zijnde maatregel.
- 2) Schending van artikel 108 VWEU, doordat de Commissie bepaalt dat de financiering losstaat van de hele maatregel en ten onrechte alleen de aanvullende financiering als nieuwe steun definieert. Op die manier handelt de Commissie niet in overeenstemming met de rechtspraak, noch met haar eigen beschikkingspraktijk.
- 3) Schending van artikel 256 VWEU, doordat het besluit op generlei wijze een verklaring biedt voor de conclusie dat de drie belastingmaatregelen die werden ingevoerd of gewijzigd door de artikelen 4, 5 en 6 van Ley 8/2009, losstaan van de bestaande regeling voor de financiering van RTVE.

- 4) Onjuiste rechtsopvatting, door de financieringsbron los te koppelen van de maatregel, aangezien de onverenigbaarheid van de financieringsbronnen met het gemeenschapsrecht noodzakelijkerwijs leidt tot de onverenigbaarheid hiervan met de staatssteunbepalingen. Dienaangaande wordt bevestigd dat bij het bestreden besluit steun in verband met een financiering die de Commissie in een parallelle procedure strijdig met het Unierecht heeft geacht, verenigbaar wordt verklaard.
- 5) Schending van artikel 106, lid 2, VWEU en/of van artikel 256 VWEU wegens ontoereikende motivering van het ontbreken van overcompensatie en de invloed van de maatregel op de mededinging op de interne markt. In concreto is er in het bestreden besluit geen rekening mee gehouden dat de toekomstige werkelijke kosten van Corporación RTVE lager zullen zijn dan de in het verleden gemaakte kosten, en voorts wordt daarbij een maatregel tot bescherming „tegen de schommelingen in de inkomsten uit de reclamemarkt” verenigbaar met de interne markt verklaard, ook al bestaat er geen commercieel risico meer.

Beroep ingesteld op 10 maart 2011 — Marszałkowski/BHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Zaak T-159/11)

(2011/C 145/54)

Taal van het verzoekschrift: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polen) (vertegenwoordiger: C. Sadkowski, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij voor de kamer van beroep: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Duitsland)

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 11 januari 2011 (zaak R 760/2010-4) te vernietigen, waarbij de aanvraag voor gemeenschapsmerk „Marko Walichnowy” voor de volgende waren van klasse 29 werd afgewezen: vlees, producten van vlees en gevogelte, waaronder patés, pens (voor de penssoep), kool met worst, vlees in blik en producten van vlees en groenten, waaronder bigos (koolgerecht met vlees), gevogelte, waaronder voorverpakt, gehaktballen in groentesaus;

— subsidiair, de bestreden beslissing in die zin te wijzigen dat wordt geoordeeld dat gemeenschapsmerk „Marko Walichnowy” mag worden ingeschreven voor bovengenoemde waren van klasse 29;

— verweerder te verwijzen in de kosten en onder meer te verplichten tot vergoeding van de kosten van de advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoeker

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk met de woordelijken „Marko Walichnowy” voor waren van klasse 29 — aanvraagnr. 007161541

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk „Mar-Ko” voor bepaalde waren van klasse 29

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de aanvraag voor de volgende waren van klasse 29: vlees, producten van vlees en gevogelte, waaronder patés, pens (voor de penssoep), kool met worst, vlees in blik en producten van vlees en groenten, waaronder bigos (koolgerecht met vlees), gevogelte, waaronder voorverpakt, gehaktballen in groentesaus

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ door te oordelen dat de merken overeenstemmen en kunnen worden verward.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 maart 2011 — Häfele/BHIM (Infront)

(Zaak T-166/11)

(2011/C 145/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Eck en J. Dönch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 januari 2011 in zaak R 1711/2010-1 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „Infront”, voor waren van de klassen 6 en 20

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, c en d, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien het betrokken gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen heeft, niet beschrijvend is en geen gebruikelijk geworden benaming is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 maart 2011 — Centre national de la recherche scientifique/Commissie

(Zaak T-167/11)

(2011/C 145/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Centre national de la recherche scientifique (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Lenoir, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de Commissie te veroordelen tot terugbetaling van de beweerde schuldvordering van 20 989,82 EUR, die zij op grond van de overeenkomst in haar debetnota nr. 2010-1232 van 26 oktober 2010 heeft opgeëist en die aanleiding heeft gegeven tot de verrekening van 17 december 2010 [ref. BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232], vermeerderd met de vertragingsrente tegen het wettelijk tarief, volgens het op de overeenkomst toepasselijke Belgische recht;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan:

- 1) Schending van artikel II.19, lid 1, van de algemene voorwaarden van overeenkomst LSHB-CT-2004-503319 inzake het „ALLOSTEM”-project, dat onder het zesde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (2002-2006) (hierna: „ALLOSTEM-Overeenkomst”) valt, aangezien de Commissie het voor verzoeker moeilijk, en zelfs onmogelijk, heeft gemaakt om het bewijs van de goede uitvoering van de overeenkomst te leveren wat het in aanmerking komen van personeelsuitgaven betreft, doordat zij de criteria voor de vaststelling van in aanmerking komende kosten niet heeft nageleefd.
- 2) Schending van de contractuele verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen II.19 en II.20 van de algemene voorwaarden van de ALLOSTEM-Overeenkomst, aangezien de Commissie heeft uitgesloten dat de uitgaven inzake de „voorziening voor verlies van betrekking” en inzake het zwangerschapsverlof van een biologe die in dienst was op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, in aanmerking kwamen.
- 3) Schending van artikel 12 van de ALLOSTEM-Overeenkomst, dat de beoordeling van het vaststaand karakter van op deze overeenkomst gebaseerde schuldvorderingen aan Belgisch recht onderwerpt. Verzoeker betoogt:

— dat de Commissie zich enkel op Unierecht en niet op Belgisch recht heeft gesteund om te beoordelen of de opgeëiste schuldvordering vaststond, en

— dat de schuldvordering ernstig wordt betwist en dus niet vaststaat.

Beroep ingesteld op 17 maart 2011 — Rivella International/BHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Zaak T-170/11)

(2011/C 145/57)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Rivella International AG (Rothrist, Zwitserland) (vertegenwoordigers: C. Spintig, U. Sander en H. Förster, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij voor de kamer van beroep: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Italië)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 10 januari 2011 in zaak R 534/2010-4 vernietigen;

— verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het wordelement „BASKAYA” bevat voor waren van de klassen 29, 30 en 32

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: internationaal beeldmerk dat het wordelement „Passaia” bevat en is ingeschreven voor waren van klasse 32

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 42, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat de kamer van beroep artikel 5 van het Duits-Zwitserse verdrag van 13 april 1892 betreffende de bescherming van octrooien, tekeningen en merken buiten toepassing heeft gelaten en aldus ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het door verzoekster overgelegde bewijs van gebruik.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB 2009, L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 21 maart 2011 — Hopf/BHIM (Clampflex)

(Zaak T-171/11)

(2011/C 145/58)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: Rechtsanwält V. Mensing)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 januari 2011 in zaak R 1514/2010-4 vernietigen;

— het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Clampflex” voor waren van de klassen 5, 9, 10, 17 en 20

Beslissing van de onderzoeker: gedeeltelijke afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien de betrokken gemeenschapsmerken onderscheidend vermogen hebben en niet beschrijvend zijn.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 maart 2011 — Hesse/BHIM — Porsche (Carrera)

(Zaak T-173/11)

(2011/C 145/59)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Kurt Hesse (Nürnberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Krogmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Duitsland)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 11 januari 2011 in zaak R 306/2010-4 vernietigen en de oppositie tegen gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5 723 432 van 16 februari 2007 afwijzen;

— subsidiair,

a) de bestreden beslissing vernietigen, voor zover daarbij wordt bevestigd dat het om soortgelijke waren gaat dan wel dat de door het aangevraagde merk aangeduide waren of daarop betrekking hebbende diensten ongerechtvaardigd voordeel trekken uit het onderscheidend vermogen of de reputatie van de door het oppositiemerk aangeduide waren, aangezien de waren zijn ontwikkeld als toebehoren voor auto's die evengoed in personen-voertuigen als daarbuiten kunnen worden gebruikt en van verschillende markten afkomstig zijn;

b) de bestreden beslissing vernietigen, voor zover daarbij wordt bevestigd dat het om soortgelijke waren gaat dan wel dat de door het aangevraagde merk aangeduide waren of met deze waren verband houdende diensten ongerechtvaardigd voordeel trekken uit het onderscheidend vermogen of de reputatie van de door het oppositiemerk aangeduide waren, aangezien de waren naar hun aard (elektronische apparaten respectievelijk personen-voertuigen), hun bestemming (ontspanning, beluisteren van muziek, verkeersinformatie) of hun gebruik geen relevante gelijkenissen vertonen en niet als complementair kunnen worden aangemerkt (in de zin dat uit de betrokken waren een dermate samenhang zou blijken dat de waren van het aangevraagde merk voor het gebruik van de waren van het oppositiemerk onontbeerlijk of van groot belang zouden zijn), en de waren volledig onafhankelijk van elkaar worden gebruikt;

c) de bestreden beslissing vernietigen, voor zover daarbij wordt bevestigd dat het om soortgelijke waren gaat dan wel dat sprake is van een ongerechtvaardigd voordeel dat uit het onderscheidend vermogen of de reputatie [van de oudere merken] wordt getrokken, met betrekking tot elektrische of elektronische toestellen en apparaten en daaruit samengestelde uitrustingen (bijvoorbeeld navigatietoestellen) van klasse 9 of met deze waren verband houdende diensten, die inzonderheid inzake het achteraf uitrusten van voertuigen van om het even welk type constructie en herkomst op dezelfde wijze kunnen worden gebruikt en van verschillende markten afkomstig zijn;

— het Bureau verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoeker.

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „Carrera” voor waren van klasse 9

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Oppositiemerk of -teken: nationale en gemeenschapswoordmerken „CARRERA” voor waren van klasse 12

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009⁽¹⁾, aangezien tussen de conflicterende merken geen gevaar voor verwarring bestaat en geen ongerechtvaardigd voordeel uit het onderscheidend vermogen van het oppositiemerk wordt getrokken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 maart 2011 — PASP e.a./Raad

(Zaak T-177/11)

(2011/C 145/60)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Port autonome de San Pedro (PASP) (San Pedro, Ivoorkust), Port autonome d'Abidjan (Abidjan, Ivoorkust) en Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (SOGEPÉ) (Abidjan) (vertegenwoordiger: M. Ceccaldi, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— nietigverklaring van besluit 2011/18/GBVB en verordening (EU) nr. 25/2011 van de Raad van 14 januari 2011 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten, in het bijzonder wat betreft verzoeksters, te weten PORT AUTONOME DE SAN PEDRO, PORT AUTONOME D'ABIDJAN en SOGEPÉ (Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité);

— verwijzing van de Raad in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoeksters aangevoerde middelen en voornaamste argumenten zijn grotendeels identiek aan of komen overeen met die in zaak T-142/11, SIR/Raad.

Beroep ingesteld op 18 maart 2011 — Voss of Norway/BHIM — Nordic Spirit (Driedimensionale fles)

(Zaak T-178/11)

(2011/C 145/61)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Voss of Norway ASA (Oslo, Noorwegen) (vertegenwoordigers: F. Jacobacci en B. La Tella, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Nordic Spirit AB (publ) (Stockholm, Zweden)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 januari 2011 in zaak R 785/2010-1 vernietigen, en
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: driedimensionaal merk in de vorm van een fles voor waren van de klassen 32 en 33 –gemeenschapsmerk nr. 3156163

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: absolute weigeringsgronden in de zin van artikel 52, lid 1, sub a, juncto artikel 7 van verordening (EG) nr. 207/2009; kwade trouw van de houder van het gemeenschapsmerk bij indiening van de aanvraag in de zin van artikel 52, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 75, 99 en 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 en schending van regel 37, sub b-iv van verordening (EG) nr. 2868/95, aangezien de kamer van beroep blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting (i) in haar motivering, door deze op een nieuwe voorwaarde voor vaststelling van de geldigheid van driedimensionale merken te baseren, waarover verzoekster geen opmerkingen heeft kunnen maken; (ii) door de bewijslast in strijd met beginselen van een eerlijk proces te verplaatsen; (iii) door artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 onjuist uit te leggen en toe te passen, en (iv) door de feiten ernstig verkeerd voor te stellen om tot de foute conclusie te komen.

Beroep ingesteld op 28 maart 2011 — MIP Metro/BHIM — Jacinto (My Little Bear)

(Zaak T-183/11)

(2011/C 145/62)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: J.-C. Plate en R. Kaase, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Manuel Jacinto, Lda (S.Paio de Oleiros, Portugal)

Conclusies

- de behandeling van de zaak schorsen totdat het Portugese merkenbureau definitief uitspraak heeft gedaan over de vordering tot intrekking die door verzoekster is ingesteld tegen het oudere Portugese merk dat op 23 maart 2011 is ingeschreven onder nummer 384674;
- ingeval dit verzoek om schorsing van de behandeling van de zaak niet wordt toegewezen, de procedure voortzetten;
- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 januari 2011 in zaak R 494/2010-1 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: het beeldmerk „My Little Bear”, in bruin, zwart, wit en rood, voor waren van de klassen 12, 18, 20, 24, 25 en 28 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. W00962622

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: Portugese merkinschrijving nr. 384674 van het beeldmerk „Little Bear”, voor waren van klasse 18

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de merkaanvraag voor alle aangevraagde waren

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, op grond dat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat sprake is van gevaar voor verwarring tussen het aangevraagde merk en het oppositiemerk omdat de woordbestanddelen de dominerende bestanddelen van de betrokken samengestelde merken vormen.

Beroep ingesteld op 26 maart 2011 — Schönberger/Parlement

(Zaak T-186/11)

(2011/C 145/63)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: Rechtsadvocaat O. Mader)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietig verklaren het bij brief van 25 januari 2011 aan verzoeker medegedeelde besluit van verweerder, waarbij de behandeling van zijn verzoekschrift met nr. 1188/2010 werd afgesloten, zonder dat de commissie verzoekschriften zich heeft gebogen over de inhoud van het verzoekschrift;
- de verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op het volgende:

- 1) Het bestreden besluit is vastgesteld in strijd met het fundamenteel recht van verzoeker om een verzoekschrift in te dienen, daar de commissie verzoekschriften van het Parlement ondanks de ontvankelijkheid van het verzoekschrift van verzoeker, de behandeling van de daarin aangevoerde verzoeken heeft afgewezen, waardoor verzoeker het recht op een behandeling ten gronde van zijn verzoekschrift werd onthouden.
- 2) Het Parlement heeft het recht van verzoeker op motivering geschonden, aangezien het bestreden besluit zwijgt over de redenen voor het niet behandelen door de commissie verzoekschriften van de inhoud van het verzoekschrift.

Beroep ingesteld op 1 april 2011 — Chiboub/Raad

(Zaak T-188/11)

(2011/C 145/64)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Abu Dhabi, Verenigde Arabische Emiraten) (ver-
tegenwoordiger: G. Perrot, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- besluit 2011/72/GBVB van de Raad van 31 januari 2011 nietig te verklaren, voor zover het tegen Chiboub is gericht;
- uitvoeringsbesluit 2011/79/GBVB van 4 februari 2011, vastgesteld op grond van besluit 2011/72/GBVB van de Raad van 31 januari 2011, nietig te verklaren voor zover het tegen Chiboub is gericht;
- verordening (EU) nr. 101/2011 van 4 februari 2011, vastgesteld op grond van besluit 2011/72/GBVB van de Raad van 31 januari 2011, nietig te verklaren voor zover zij tegen Chiboub is gericht;
- de Raad bijgevolg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

- 1) Schending van de grondrechten en met name het recht van verdediging, aangezien besluit 2011/72/GBVB verzoeker sancties oplegt en aanzienlijke schade berokkent, zonder dat hij voorafgaandelijk is gehoord of nadien zijn standpunt kenbaar heeft kunnen maken.
- 2) Schending van de motiveringsplicht, het recht op een daadwerkelijke bescherming in rechte en het vermoeden van onschuld, aangezien verzoeker op de litigieuze lijst is opgenomen zonder voorafgaande hoorzitting en zonder aanduiding van de motieven, feitelijk en rechtens, die deze opening rechtvaardigen.
- 3) Kennelijke beoordelingsfout, aangezien verzoeker niet mocht worden beschuldigd van verduistering van middelen voor het witwassen van geld, nu deze middelen afkomstig waren van de FIFA, die verzoeker van 2006 tot 2010 betaalde in het kader van verschillende overeenkomsten.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 145/59	Zaak T-173/11: Beroep ingesteld op 22 maart 2011 — Hesse/BHIM — Porsche (Carrera)	35
2011/C 145/60	Zaak T-177/11: Beroep ingesteld op 25 maart 2011 — PASP e.a./Raad	36
2011/C 145/61	Zaak T-178/11: Beroep ingesteld op 18 maart 2011 — Voss of Norway/BHIM — Nordic Spirit (Driedimensionale fles)	36
2011/C 145/62	Zaak T-183/11: Beroep ingesteld op 28 maart 2011 — MIP Metro/BHIM — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/C 145/63	Zaak T-186/11: Beroep ingesteld op 26 maart 2011 — Schönberger/Parlement	37
2011/C 145/64	Zaak T-188/11: Beroep ingesteld op 1 april 2011 — Chiboub/Raad	38

Abonnementsprijzen 2011 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL